

2022 med Boris på tur til Portugal og Spanien.

Coronaen ville også spille med i 2021, så her fik vi ikke muligheden for, at følge op på vores uforglemmelige tur i 2018, sammen med Lisbeth & Franco til Portugal og Spanien. 😊 Det vil vi så gøre i år, men desværre uden Lisbeth & Franco's selskab. Efter en varm højsommer i Danmark glæder vi os til at komme på farten igen, og vi har planlagt en tur på 6 uger til Portugal, Spanien og Frankrig. Så må vi se om planen holder, eller om der sker større ændringer undervejs. 😊 Det afhænger af, om vi finder noget spændende undervejs, som vi har lyst til at se, og selvfølgelig kan vejret få indflydelse. Nu er der kun 5 dage til, at vi tager af sted. 🚐 Camperen er blevet vejet i Flensborg, og tingene vi tager med bliver vejet, så vi kan køre turen sikker på, at vi overholder vægtgrænsen på 3.500 kg.

😊 PS! (Vi har rigelig plads, selv med Dieseltank og vandtank helt fyldt!) 😊

Vi kørte allerede fra Nordborg mandag eftermiddag, så vi kunne få alt pakket i Camperen, og spise lidt fra den "Kinesiske i Citti-Park". Mums! Virkelig lækkert med Kylling og Nudler, og kl. 20.00 gik vi til køjs for at være udhvilede inden morgendagens "lange" køretur. Godnat! 😊

Tirsdag, den 6. september 2022:

Etape 1: Flensburg til "[Camping Park Weiherhof](#)", Seck (D)

Afgang: 64.646 km - Ankomst: 65.291 km - Dagens etape: 645 km.

Vi blev vækket af Karins mobil, kl. 03.45, og efter tandbørstningen kunne vi sætte Capturen i carporten og lukke os ud af porten, så vi kl. 04.15 kunne køre mod A7 og sætte kursen mod Syd, og nye eventyr. Vi kørte igennem Hamburg, mens det begyndte at lysne, og da de mange lastbiler skulle

On the Road again

køre i højre spor, gik det let gennem Elbtunnellen. Med et smil på læberne kunne vi se, at lastbilerne syd for Elben dannede kø, for at komme mod nord gennem Elbtunnellen. Trafikken gled uden problemer, og ved Lüneburger Heide Rast kørte vi ind, for at få os lettet, og købt kaffe og rundstykker, som vi nød i Camperen, mens Boris spiste sin morgenmad bestående af Kylling og Ris. Efter rasten kunne vi kl. 07.30 fortsætte mod syd ad A7, indtil vi nord for Hannover drejede fra, for at køre forbi lufthavnen og ind på A2 mod Dortmund. Forbi Hannover fik vi lidt regn, som kunne vaske vores tagluger rene for støv og sand, og senere dukkede solen op,

og varmede os, så vi ved 10-tiden nåede op på 25 °C. Senere kørte vi over på L776, for at køre igennem Sauerland, og hvilken oplevelse, der ventede os. Vi må indrømme, at det er en stor fejl, at vi har aldrig været igennem Sauerland, men holdt os på Autobahnerne, der går udenom. Det snoede sig til venstre og højre og op og ned, og gennem Hoch Sauerland, hvor træerne har taget skade af Klimakrisen, og årets tørke har heller ikke gjort det bedre. I Bad Fredeburg, skulle Karin lige handle lidt ind, og mens hun var i Lidl, kunne jeg se, at Bad Berleburg lå tæt på vores rute, så ruten blev ændret. Det var en fantastisk flot tur, ad spændende veje, og vi kunne se slottet på afstand, højt liggende over byen. Vi kørte tæt forbi slottet, men blev ikke inviteret indenfor. Den 5 km længere tur havde lønnet sig, ikke kun ved at vi kom til Bad Berleburg, men vejen dertil var ad veje, hvor det var forbudt for motorcykler at køre lørdag, søn- og helligdage, nok på grund af de mange bakker og vilde hårnålesving. Vi kørte gennem flere flotte byer, med mange flotte restaurerede bindingsværkshuse, og kl. 14.15 kunne vi køre ind til "[Camping Park Weiherhof](#)", hvor der var "siesta" til kl. 15.00, så vi kiggede lidt på den flot beliggende campingplads, og de fine faciliteter. Da receptionen var bemandet igen, valgte vi at holde på deres "Stellplatz", lige udenfor bommen, så vi har mulighed for, at køre inden receptionen åbner i morgen tidlig. Efter vi havde parkeret Camperen, gik vi en tur rundt i nærområdet, og slappede af resten af dagen.

Slottet Berleburg

Onsdag, den 7. september 2022 (Valdemars 4 års fødselsdag):

Etape 2: Seck til "[Camping Les Breuils](#)", Verdun (F)

Ankomst: 65.619 km - Dagens etape: 328 km. Turen indtil nu: 973 km.

Vækkeuret var ikke sat til, så vi stod op kl. 07.00, efter en god nats søvn, hvor vi fik lidt regn, og kunne høre det rumle i det fjerne. Efter morgenmaden kunne vi kl. 08.05 køre ud fra stellpladsen, og køre ad Bundesstrasse, indtil vi kunne køre ind på Autobahnnettet. Ved 9-tiden kørte over Rhinen, og ad Autobahnen mod Trier, hvor vi drejede mod Luxembourg. Efter vi havde kørt under startbanen på

Indkørslen til Verdun

ne vi se en krigergrav og flere skilte, som viste vej til nogle af 1. Verdenskrigs monumenter. Fremme ved Verdun kørte vi igennem bymidten og over floden, inden vi kunne dreje ind på "[Camping Les Breuils](#)", hvor vi fik anvist plads 180, hvor vi havde både sol og skygge. Da vi har besøgt Verdun tidligere, nøjedes vi med at gå lidt rundt på og omkring Campingpladsen, inden vi nød eftermiddagen foran camperen. Efter aftensmaden trak vi indenfor, hvor vi hyggede os indtil sengetid.

Klar til Velkomst øl

Torsdag, den 8. september 2022 (Sven Haars fødselsdag):

Etape 3: Verdun til "[Camping La Grande Sologne](#)" Nouan le Fuzelier (F)

Ankomst: 66.000 km - Dagens etape: 381 km. Turen indtil nu: 1.354 km.

Farvel til Verdun

der store Solsikkemarker, så langt øjet rakte. Vi kørte ind i Champagne distriktet, og et kort stykke på Champagneruten, inden vi kørte gennem det centrale Frankrig, og flere store skovområder. Vi fulgte GPS'en, men blev snydt, da der manglede under 100 km, for pludselig kom et skilt med "Route Barre", og så måtte vi vende og finde en anden rute. Efter kort tid kunne GPS'en hjælpe os igen, og vi kom frem til Nouan Le Fuzelier, hvor vi kørte gennem den gamle by, og frem til "[Camping La Grande Sologne](#)" hvor vi kl. 13.45, fik os placeret på en plads med fint græs. Efter en velkomst-øl i solen, gik vi en tur rundt på campingpladsen, som ligger rundt om en Bade- og Fiskesø. Her kunne vi se, at der ud over almindelig camping med pladser og hytter, var mulighed for at overnatte i forskellige telte, så som Bivuak, hvor teltet er over det sted man sidder i det fri, eller i telt på en flåde ude i søen. Vi nød eftermiddagen foran Camperen, men kl. 16.30 kom der en regnbyge, så vi trak indenfor, hvor vi nød resten af dagen.

Efter en god nat søvn, hvor det havde regnet, nød vi morgenmadden, inden vi kl. 07.45 kunne køre op ad den stejle udkørsel fra campingpladsen, og sætte kursen ad "Ikke betalingsveje" til næste mål. Stort set altid når vi kører rundt i Europa, er det på "Ikke betalingsveje", og på den måde bliver det en oplevelse, at nyde byer og landskaber, mens vi kører. Det første stykke fra Verdun, kørte vi gennem store landbrugsarealer, hvor vejene var lige på lange stræk, men det gik op og ned, ja med op til 10 %. Flere steder var

Ankommet til Nouan-le-Fuzilier

Fredag, den 9. september 2022:

Etape 4: Nouan le Fuzelier til "[Camping Chez Gendron](#)" Saint-Palais (F)

Ankomst: 66.391 km - Dagens etape: 391 km. Turen indtil nu: 1.745 km.

Efter regn i løbet af nattet, kunne vi kl. 07.05 køre fra campingpladsen i 14 °C og drivende skyer.

Med Bordeaux vin på markerne

"ikke betalingsveje". Efterhånden nærmede vi os Bordeaux, og vi kørte igennem distriktet Cognac, hvor druerne var ved at være klar til høst, så de kunne forædles til Cognac. Snart kunne vi køre gennem Mirambeau og hen over A10 lige efter Petit Niort, for at køre ad små veje frem til "[Camping Chez Gendron](#)", hvor kl. 13.05 fik at vide, at vi bare skulle finde os en plads, og komme tilbage kl. 16.00 når receptionen var åben.

Vi kørte ad Landevejen mod syd, og senere over på A20 mod Limoges. Kl. 8.35 fik vi tanket op med diesel til den billigste pris, som vi har tanket til på turen, indtil nu. Frankrig er billigere end Luxembourg, hvem ville tro det? Vi fik også tanket op med 6 flasker vand og lidt vin i Montmorillon. Der var flere tunge mørke skyer, som truede med regn, men vi var heldige, at vi kunne køre udenom regnen på vores rute, som også i dag, var på

Det dejlige vejr nydes

Vi valgte plads 17, tæt på pladserne vi havde holdt på i 2018, sammen med Lisbeth og Franco. Vi nød den specielle stemning på pladsen, hvor der gik Muldyr, hest og geder i indhegninger op til pladsen. Vejret var dejligt med solskin og drivende skyer, men hen ad aften trak vi indenfor.

Lørdag, den 10. september 2022:

Etape 5: Saint-Palais til "[Camping L'International Erromardie](#)" St. Jean de Luz (F)

Ankomst: 66.698 km - Dagens etape: 307 km. Turen indtil nu: 2.052 km.

Klokken var 07.08, da vi kørte fra den dejlige og specielle campingplads mellem træerne og med vindruemarkerne på den anden side af den smalle vej. En dejlig oplevelse at genopleve! Vi satte kursen videre mod syd, og det planlagte stop mellem grænsen til Spanien og de kendte mondæne badestrande ved Biarritz. Fremme ved Bordeaux kørte vi først over Dordognefloden og kort efter over

Udsigt til Biscayen

floden Garonne. Vi kørte nu igennem masser af vinmarker med druer til Bordeaux vine. Efterhånden blev Bordeaux området skiftet ud med Gascogne, som de fleste nok kender, som det område som D'Artagnan (*de 3 Musketerer*) kommer fra. Vi kørte igennem store områder med Majsmarker, Asparges, Solsikker og en Nationalpark med masser af Fyr- og Pinjetræer. I området er også en stor "Vandreklit" i lighed med Råbjerg Mile. Da vi for anden gang kørte væk fra A64, for ikke at køre betalingsvej, kom vi forbi en tank, hvor de havde diesel til det billigste, vi har set på turen, så vi måtte lige lave en lille runde for at få tanket helt op. Godt til-

fredse fortsatte vi mod Bayonne, men efter kort tid løb vi ind til tæt trafik og forsinkelse, men med godt humør klarede vi os gennem Bayonne og Biarritz. At vi fik et fantastisk vue ud over Biscayen, da vi kørte højt over havet, kunne kun give os endnu bedre humør. At GPS'en ville snyde som i

2018, overhørte vi, og vi fandt den rigtige vej ned til "[Camping L'International Erromardie](#)", hvor vi kl. 12.30 kunne få plads nr. 5, som var den sidste, der var ledig. I øvrigt en dejlig plads med sol og skygge, som vi nød selv om solen bagte ned fra en skyfri himmel. Vi er glade for, at vi skal videre i morgen tidlig, for vejrudsigten her siger 34 grader i morgen eftermiddag, og 28 grader den efterfølgende nat. Vi nød, det på campingpladsen, og gik et par ture langs stranden, men vi tænkte på, da Lisbeth og Franco var med i 2018, for vi er på stedet, hvor "Franco og jeg" blev "Lost in France". ([Se mere her](#)) Til aften gik vi ind på campingpladsens restaurant, hvor vi spiste os mætte i "Moules Frites".

Efterfølgende slog vi mave i Camperen til sengetid.

Hvil efter gåtur ved stranden

Søndag, den 11. september 2022:

Etape 6: St. Jean de Luz til "[Autocaravaning Kobetamendi](#)", Bilbao (E)

Ankomst: 66.838 km - Dagens etape: 140 km. Turen indtil nu: 2.192 km.

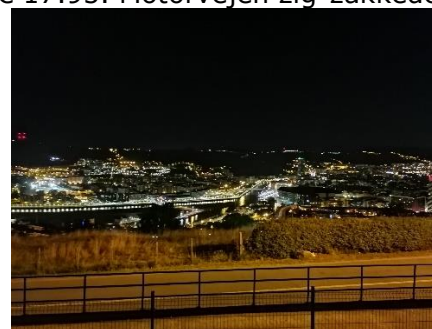
Vi havde prøvet at bestille plads på Camperpladsen i Bilbao, men var for sent ude, så de anbefalede, at vi kom tidligt på formiddagen, så vi besluttede os for, første gang, at køre på betalingsveje.

Vores plads i Bilbao

Vi stod op, så vi var klar til at køre fra det dejlige sted i Saint Jean de Luz kl. 07.50, og sætte kursen mod Motorvejen, og gennem Baskerlandet med det Cantabriske hav, på højre side, mod Bilbao. Vi kom til at betale 3 gange, i alt € 17.95. Motorvejen zig-zakkede sig gennem Pyrenæerne langs med kysten, igennem slugter og tunneller. Snart kunne vi se Bilbao foran os, og drejede af for at køre op ad snoede veje op mod bjerget Monte Kobeta,

hvor vi var heldige, at få plads 7, på "[Autocaravaning Kobetamendi](#)" med udsigt ud over Bilbao. Det blev en varm dag med temperaturer op til 38 °C i skyggen. Skygge havde vi ikke meget af, men måtte flytte os rundt efter, hvor der var køligst. Vi nød udsigten, og valgte ikke at besøge Guggenheim og den indre by, da varmen var ved at tage "pusten" fra os. Ved aftenstid blev det lidt køligere, men udetemperaturen er stadig 30 °C her kl. 20.00, så vi håber, vi trods alt får en god nattesøvn, inden vi skal videre i morgen.

Vores aften udsigt over Bilbao

Mandag, den 12. september 2022:

Etape 7: Bilbao til "[Camping As Cancelas](#)", Santiago de Compostella (E)

Ankomst: 67.410 km - Dagens etape: 572 km. Turen indtil nu: 2.764 km.

Efter en dejlig nats søvn, vågnede vi op til en flot udsigt ud over Bilbao, i flot solskin, og kl. 08.50 kunne vi i 25 °C køre ad Camino Kobetabidea og ned fra bjerget og ud til motorvejen mod vest. Den

Udsigt til Guggenheim museet

gratis motorvej A8 snoede sig op og ned gennem bjergene, og nogle gange med udsigt ud over det Cantabriske hav, andre gange var der klipper på begge sider af vejen. Kl. 09.10 kørte vi ud af Baskerlandet og ind i Cantabrien. Længere fremme kunne vi se ind mod Nationalparken "Picos de Europa", som skulle være et fantastisk smukt bjergområde. Et par gange havde vi udsigt til en Kæmpetyr, som stod på toppen af en bakke. (Den spanske tyr, var lavet af plasticplader og nok ca. 5 m høj) Den så flot ud på afstand. Da vi kom tættere på vores dagsmål i Villaviciosa, kørte vi gennem større skovarealer, hvor træerne mindede om Eukalyptus, men vi manglede duften, så det var nok noget andet. Midt i skoven drejede vi fra for at finde Campingpladsen, som vi opdagede lå "In the Middle of No Where". Vi vendte hurtigt rundt, og fortsatte mod Santiago ad motorvejen, som igen vekslede mellem bjerge og udsigten ud over havet. Fremme ved Foz drejede vi ind i landet, for at køre op over bjergene med 5 % stigning over mange kilometer. På toppen nåede vi 698 moh, inden det igen gik ned af med 5 %. Ca. 60 km før Santiago drejede vi over på landevej for at tage hurtigste vej mod "[Camping As Cancelas](#)" hvor vi kunne tjekke ind på plads 409, kl. 15.45 efter en lang køretur. Efter vi havde nydt Velkomst-øllen, gik vi en tur i nærområdet, og jeg var inde i et "Hyper marked" med mange butikker, hvor jeg var inde i Carrefour for at handle lidt fornødenheder. Karin blev helt nervøs for, at jeg var blevet væk, men her er de åbenbart stadig bange for Corona, så jeg måtte stå i en lang kø for at komme til kassen. På en skærm kunne jeg se, når det var min tur og til hvilken kasse jeg skulle gå. Jeg kunne ikke forstå fornuften i at stå i kø 10 m fra kasselinien og så være alene ved kassen! Da jeg kom ud, var det begyndt at regne, så vi blev våde, inden vi kom tilbage til Camperen. Her nød vi så at regnen indimellem trommede på taget, men vi sad godt og tørt og nød det til sengetid.

Den Spanske tyr ved Motorvejene

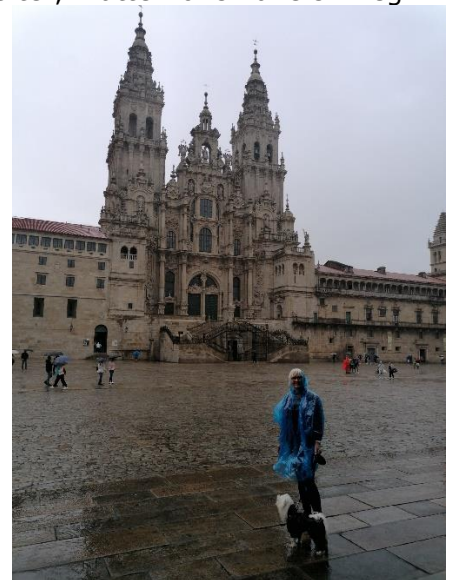
Tirsdag, den 13. september 2022:

Vi blev i Santiago de Compostella

Camino Symbolet

Vi vågnede til tørvejr, men kunne se på "YR", at der kom regnbyger flere gange i løbet af dagen, så vi besluttede os for, at gå de 2 km ind til Katedralen, lige efter morgenmaden. Vi havde tørvejr og enkelte solstrejf, indtil vi var gået halvdelen af vejen. Så måtte vi have HN-regnslagene på og kort efter, måtte Boris have sin regnfrakke på. Vi gik de 2 kilometer ind ad Caminoen mod Katedralen. Vi fulgte bare "bronze-muslingskallerne" i fortovet. Fremme på den store plads foran Katedralen, havde "vorherre" besluttet sig for, at vore synder skulle vaskes grundigt af. Vi fandt dog læ for regnen i søjlegangen overfor Katedralen. Da regnen stilnede af, besluttede vi os for at gå tilbage til Camperen. På turen fik vi lidt finregn ind imellem, og på gadehjørne kunne Karin lige smutte i tørvejr for at købe noget lækkert brød, et par spanske "Pirogger", som vi nød i Camperen, med en lille øl til, efter vi havde skiftet tøj og hængt tøj og regnjakker til tørre på vores lille toilet. Resten af dagen nød vi i Camperen med at læse i vore bøger, mens regnen kunne høres på taget, og når det ikke regnede, faldt store dråber fra træerne over os og trommede højlydt.

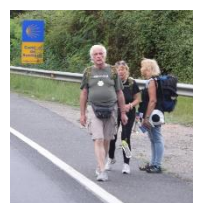

Katedralen i regnvejr

Onsdag, den 14. september 2022:

Etape 8: Santiago de Compostella til "[Parque De Campismo Sol De Vila Chã](#)" (P)
Ankomst: 67.640 km - Dagens etape: 230 km. Turen indtil nu: 2.994 km.

Vi stod op, så vi var klar til at køre kl. 08.30, men receptionen var stadig lukket, selv om åbningstiden var 08.00. Kl. 08.50 kom en "søvndrukken" ældre mand og lukkede op, så vi kunne afregne, og køre videre på vores tur. Da vi manglede diesel, fik vi tanket helt op og kunne fortsætte mod grænsen til Portugal, ad veje hvor mange "Camino-vandrere" kom imod os med kurs mod Santiago de Compostella.

Camino vandrere

Vi kørte ind i Portugal kl. 11.00, og fulgte grænsefloden ud mod kysten, hvor vi kørte på en gratis motorvej (gratis – håber vi). Vi kørte nu igennem bjergene, hvor der har været storbrand, så det var et sørgeligt syn med de sorte afbrændte arealer. Jo længere vi kom syd på, kørte vi skiftevis motorvej A28 og landevej N13. Vi havde sat GPS'en til at køre gratis

Brændte skove i Portugal

veje, og når der kom et advarselsskilt om elektronisk betaling viste GPS'en, at vi skulle dreje fra A28. Vi håber ikke, at vi / GPS'en tager fejl, så der kommer en regning og en bøde senere. Ved Mindelo drejede vi ned mod kysten, ad en brostensbelagt vej. Vi kørte over jernbanen og forbi stationen, hvor Metroen kører fra til Porto. Vi fortsatte ud til kysten, hvor vi drejede mod syd og fulgte kysten, af den "rumlende" brostensvej, indtil vi kunne holde ind foran receptionen på "[Parque De Campismo Sol De Vila Chã](#)". Efter tilmelding blev vi fulgt hen til vores plads. Solen skinnede lystig og

temperaturen var 22 °C, så vi fik markisen sat op, så vi kunne få lidt skygge, så Camperen ikke blev alt for varm. Vi satte os under markisen og nød vores velfortjente Portugisiske øl. Imens kunne vi se, at det vrimlede ind med Camperere og Campingvogne, og snart var rækken bag os helt fuld. Hen ad eftermiddagen gik vi en tur ned til Stranden, hvor vi fulgte en træbelagt sti langs vandet. Stien benyttes af "Camino-vandrere", som er på vej mod Santiago de Compostella. Vi gik en rundtur i landsbyen, inden vi vendte tilbage for at nyde det under markisen. Efter vi havde spist aftensmad trak vi indenfor, og kunne høre at det begyndte at regne. Regnen fortsatte det meste af natten, og vi kunne høre hvordan det plaskede ned fra Camperen og Markisen.

Vejen gennem Vila Chã

Torsdag, den 15. september 2022:

Vi blev i Vila Chã

Gåtur ved stranden

Vi havde valgt at dagen skulle være en slappedag, hvor vi ville nyde det på campingpladsen og nogle gåture i nærområdet. Vi gik et par ture ad Camino-ruten på de træbelagte stier ud mod stranden, og nød det flotte vejr, hvor vi trods svag vind kunne se Atlanterhavets bølger brydes og bruse mod stranden. Vi gik også ture i Vila Chã, eller hvad de mange små landsbyer nu hedder, som hænger sammen over mange kilometer langs kysten.

Efter gåturene slappede vi af og læste lidt på Mofibo, og inden sengetid var vi på myggejagt, for at sikre en god nats søvn. Desværre var der stadig nogle "snigskytter", som vi ikke havde nedkæmpet, så det blev en varm nat, hvor vi trak dynerne helt op til halsen, og helt op over hovet, når vi kunne høre dem summe omkring ørerne.

Husfacade i Vila Chã

Satans, vi blev stukket, så det første i morgen tidlig bliver udrydning af myggene i Camperen.

Fredag, den 16. september 2022:

Etape 9: Vila Chã til "[Parque Campismo](#)" Coimbra (P)

Ankomst: 67.809 km - Dagens etape: 169 km. Turen indtil nu: 3.163 km.

Da vi stod op, gik Karin på myggejagt, og fik udryddet de sidste. Dejligt. Kl. 08.50 kunne vi i 19 °C køre ud fra campingpladsen og ad de mange brostensveje, som forbinder de mange småbyer langs kysten. Ja, de er helt groet sammen, så der skiftes kun bynavn undervejs. Flere steder var der meget smalle veje, så der kun var plads til en bil, men både vi og de modkørende var meget opmærksomme, så efter 25 minutter var vi på almindelig asfaltvej, og i en fin bredde. Efter vi var kørt gennem Porto blev det ret tåget, men på den gratis motorvej, gav det ingen problemer, og kl. 10.15 kom solen igennem skyerne, og temperaturen

Ad smalle veje i de små kystbyer

begyndte at stige. Syd for Porto kørte vi fra motorvejen, så vi kunne køre videre på de betalingsfrie veje ned mod Coimbra. Lidt før Aveiro kørte vi igennem et større skovområde, hvor alt var brændt på begge sider af vejen. Heldigvis var det Eukalyptustræ-

Coimbra Universitet

er, og de er virkelig seje. Selvom barken er brændt, sammen med halvdelen af stammen, så kommer de hurtigt igen med nye grene og blade. Ja selv om de er brændt helt væk, så kommer der hurtigt nye små eukalyptus, bare jorden har været lidt våd. (Fantastisk) Snart var vi fremme ved Coimbra, hvor vi kunne se op til Universitetet, der ligger højt over byen. Vi kørte over en ny bro, og igennem nogle rundkørsler, inden vi kunne dreje ind på "[Parque Campismo, Coimbra](#)", hvor vi efter tilmelding, bare kunne finde os en plads. Det var ikke bare, for der var fyldt godt op. Jeg tror over halvdelen var Hollændere, som havde lavet lejr, Vi fik os klemt ind på et fladt areal, mellem et par mindre træer, så vi kunne få strøm på. Hen ad eftermiddagen gik vi en lille runde i Coimbra by, og på vej hjem var jeg i Det Portugisiske Supermarked "Pingo Doze" for at købe lidt fornødenheder. Tilbage på campingpladsen slappede vi af indtil sengetid.

Undervejs

Lørdag, den 17. september 2022:

Etape 10: Coimbra til "[Ohai Nazaré Outdoor Resort](#)", Nazaré (P)

Ankomst: 67.927 km - Dagens etape: 118 km. Turen indtil nu: 3.281 km.

Vi havde kun en kort tur for os, så vi slappede af og nød morgenmaden med "En lille En" til, inden jeg gik i "Pingo Doze" for at købe lidt Brød og Brusevand, så vi var sikre på at have til weekenden. Kl. 10.00 kunne vi køre ud fra campingpladsen og et par hundrede meter over til en tankstation, hvor vi fik fyldt op med diesel. Vi kørte over floden og ud på IC2 i retning mod Lisboa. Vi kørte igennem et område med mange oliventræer, og forbi flere blå motorvejsskilte, hvor der stod Portagem, og da jeg slog det op, fik jeg bekræftet, at det betød Afgift. Godt vi holdt os væk, for vi har besluttet kun at køre på betalingsfrie veje i Portugal. Også i dag kørte vi igennem områder, hvor Eukalyptus skovene var brændt, men de var allerede grønne oppe over den sorte brændte jord.

Det skal tankes billig Diesel

Flere gange undervejs undrede vi os over hastighedsskiltningen, forekom som var den smidt ud på vejen, (f.eks. kørte vi i et 70 km/t område, så et 50 km/t, så et 90 km/t og efter 100 m endnu et 50 km/t osv.) Vi havde ekstra lagt ruten igennem Batalha, så vi kunne få et kig på det flotte kloster, inden vi drejede af IC2 og over på IC9 mod Nazaré, hvor vi tog en lille rundtur, for at se på de 2 campingpladser udenfor byen. Vi valgte at køre ind på "[Ohai Nazaré Outdoor Resort](#)", hvor vi tjekkede ind kl. 13.10 og fik anvist plads C15, hvor vi var de første på det mindre område med ca. 20 pladser. I løbet af eftermiddagen, blev der, som de andre steder, fyldt op. Dagen brugte vi til hygge ved camperen og en tur rundt på den fine plads med mange hytter og flere børnevenlige faciliteter, bla. et udendørs vandland. Vi besluttede os for at droppe Lisabon på denne tur, idet vi ikke må have hund med i busser og på restauranter, så aftenen blev brugt på at ændre planer for den videre tur mod Algarve. Så må vi se hvad morgendagen bringer?

Klostret i Batalha

Søndag, den 18. september 2022:

Etape 11: Nazaré til "[Costa do Vizir Beach Village Monte Branco](#)", Porto Covo (P)

Ankomst: 68.194 km - Dagens etape: 267 km. Turen indtil nu: 3.548 km.

Da turen efter GPS'en ville tage ca. 4 timer, havde vi besluttet os for at stå tidligt op, så vi var færdige til at køre fra campingpladsen kl. 07.25, hvor det var 17 °C og da drejede i rundkørslen i Nazaré, kunne vi se, at der var tæt tåge længere fremme, men det lysnede efterhånden op, som vi nærmede os IC2, som vi skulle følge ned mod Lissabon. På turen mod Lissabon, mødte vi flere cykelklubber, som var ude for at lufte racercyklen (Det er jo søndag), men der var også masser af motorcykler, som kom kørende mod os i mindre og større grupper. De største grupper var flere end 50 motorcykler, og det blev ved helt frem til Lissabon. Vi blev enige om, at der nok skulle være et større motorcykel arrangement, evt. Racerløb eller Motocross nord på. Der var mange flotte udsyn over landskabet, og vi kunne se, at der var store citroner på træer langs ruten. Jo nærmere vi kom Lissabon, jo mere kørte vi igennem byområder, og vi krydsede motorvejen et par gange, inden vi drejede mod syd, for at køre over Teja floden ad en flot bro øst for Lissabon. Vi kørte nu igennem et stor fladt område, og i Porto Alto kørte vi gennem 3 rundkørsler, hvor der var opsat figurer, som viste noget fra dagligdagen i området. Vi kørte nu ind i et område, hvor der var mere bakket, og der var Kork-træer så langt øjet rakte. Det er et specielt syn at se at alle træerne i en eller anden grad mangler barken op til trækronen, ca. 2,5 m oppe. Stammen er lysebrun, når barken er skåret af for nyligt, og helt sort når træet igen er begyndt at lægge bark på til

Udsmykning i rundkørsel

ny kork. Kork plantagerne fortsatte næsten helt frem til dagens mål, og efterhånden kunne vi se storke, der stod på marken, eller sad i de mange storkereder langs vejen og i toppen af elmasterne. Snart drejede vi fra for at følge vejen mod Sines ud til kysten. I Sines er der flere Olieraffinaderier og vi kunne se store tankere ligge et stykke ude fra kysten, da vi satte kursen ned langs kysten mod Porto Covo, ad en smal vej, som gik tæt på kysten, og gav udsigt til de mange sandstrande, som ligger mellem klipperne langs kysten. I Porto Covo drejede vi væk fra kysten og kunne efter 500 m tjekke ind på "[Costa do Vizir Beach Village Monte Branco](#)" i 29 °C. Vi valgte at stille op i det fri område, hvor der ikke er faste pladser, så vi kunne finde en plads under Eukalyptustræerne, som passede os bedst. Efter lidt frokost og afslapning var vi nødt til at gå ned til kysten, for at tage den spændende kyststrækning i øjesyn. Kysten består af klipper, hvor der ind imellem er større eller mindre sandstrande ned mellem de vilde klipper. Nogle steder kan man gå / kravle gennem en smal slugt for at komme fra en stranden og videre til en lille intim sandstrand. Vi gik tur langs kysten og ind igennem gågaden med mange barer, spisesteder og souvenirforretninger, inden vi gik gennem byen tilbage til Camperen. Her slappede vi af med fødderne oppe indtil sengetid.

En dejlig strand

Mandag, den 19. september 2022:

Vi blev i Porto Covo

Vi vågnede op til en flot dag, Vi kunne se solen stod op mellem de spredte stammer af Eukalyptus træer, og senere kæmpede med bladene på de høje træer om, at komme ned til vores morgenbord foran Camperen. Da vi ikke skulle køre, blev det til en Lille En til morgenmaden. Efter morgenmaden hyggede vi os i den dejlige temperatur, og hen ad formiddagen besluttede vi os for at gå ind

Receptionen i typisk Portugisiske farver

til centrum af Porto Covo, for at finde et "Supermercado", hvor vi kunne handle lidt fornødenheder. Det var en dejlig tur, hvor vi nød det flotte nye huse, som alle var hvide, men havde forskellige bemalinger med blå, lyseblå eller carrygule. Min favorit er helt sikker dem med det blå, bare det ikke er for meget. For mig siger det, at vi er i Alentejo. Efter vi havde handlet, gik vi tilbage til Camperen, hvor vi nød det foran Camperen indtil først på eftermiddagen, hvor vi besluttede os for at gå ned til kysten, og følge den mod nord. Nede ved kysten fulgte vi stien oppe på klipperne, og kunne se ned til de strande, som lå nede i lommerne mellem klipperne og med det dejlige Atlanterhav, der skyllede roligt ind mod stranden. Ved en enkelt af strandlommerne stod der på skiltet, at her var naturister, men vi havde jo tøj på og Boris med, og da hunde ikke må være på stranden, fortsatte vi for at nyde den flotte udsigt mod Tankskibene, der lå og ventede ud for Raffinaderierne i Sines. Vi besluttede os for at gå tilbage ad stranden mod Porto Covo, og fortsætte helt ind til gågaden, hvor vi drejede op i byen. Her kiggede vi på lidt på menuerne på restauranterne. Vi besluttede os for en restaurant midt på gågaden, "Vasco da Gama", hvor de serverede flere forskellige spændende retter. Vi valgte 2 forskellige retter, den ene hed Cação á Marinheiro og den anden Choco Frito. (En sømandsgryde med alt godt fra havet, og en ret med Friterede rejer, og to slags blæksprutte) Vi nød maden, der lige faldt i vores smag, og vi kunne heldigvis slå mave på vejen hjem. Tilbage ved Camperen slappede vi af i det dejlige vejr, indtil vi trak indenfor, for at gøre klar til natten.

vi besluttede os for at gå ned til kysten, og følge den mod nord.

Vue mod Sines og Olieraffinaderierne

Tirsdag, den 20. september 2022:

Etape 12: Porto Covo via Gabo Sao Vicente til "[Parque de Campismo de Amarcão de Pêra](#)" (P)

Ankomst: 68.415 km - Dagens etape: 221 km. Turen indtil nu: 3.769 km.

Jeg vågnede kl. 06.35, ved at det prikkede på taget af regn, og da vi havde vasketøj på snoren måtte jeg lige hente det ind. Det blev ikke til mere regn, men jeg havde vækket Karin, så vi kunne lige så godt stå op, selv om Boris ikke var helt tilfreds. Efter morgenmaden og de forskellige gøremål, kunne vi kl. 08.20 køre ud fra campingpladsen og sætte kursen mod Algarvekysten. Vi kørte ind over en slette, med tørre stenede marker, indtil vi kom på IC4. Nu blev det mere frodigt, og vi kom ind i bjergene. Undervejs så vi mange storkereeder, men de fleste var forladte. Der sad kun enkelte storke, som endnu ikke var fløjet længere syd på.

Buskur i Portugal

Vi fik tanket diesel, inden terrænet begyndte at blive meget kupe-ret, og vi kørte igennem et par naturparker. Landskabet var rigtig flot, men vejene var til gengæld dårlige. I Odexice fik Karin taget et billede af de gamle vindmøller, som står i området, i meget forskellig stand. Efterhånden var vi kommet frem til Algarve, hvor vi fortsatte mod Sagres, for at besøge det sydøstligste hjørne af Europa, ved Gabo Sao Vicente, hvor vi så Pølsevognen, som reklamerer med "Sidste pølsevogn inden Amerika" Efter at have set det, i dag meget fredeligt Atlanterhav,

Vindmølle knejser over Odexice

(der var vindstille) satte vi kursen mod øst og kørte over den flotte bro over floden "Rio Arade" ved Portimão. Senere kom vi gennem tæt trafik i Lagoa, hvor 2 biler var stødt sammen i en rundkørsel i modsatte retning, men "kiggekøen" trak kø. Efterhånden var vi kommet frem til byen Amarcão de Pêra med mange højhuse, og efter nogle rundkørsler, kunne vi kl. 13.00, dreje ind på campingpladsen "[Parque de Campismo de Amarcão de Pêra](#)", hvor vi i receptionen, efter det praktiske var overstået, fik at vi bare skulle finde en plads. Efter vi havde nydt velkomsthøsten og slappet lidt af, besluttede vi os for at gå en lille tur i nærområdet. Det blev dog

Sidste Pølsevogn før Amerika

ikke til en tur til stranden, men i stedet nød vi et glas Portugisisk Sangria foran Camperen. Senere begyndte det at dryppe lidt, men kun få dråber, og så hyggede vi os resten af dagen med at læse lidt indtil vi sagde godnat.

Onsdag, den 21. september 2022:

Etape 13: Amarcão de Pera til "[Giralda Isla Christina](#)" (P)

Ankomst: 68.538 km - Dagens etape: 123 km. Turen indtil nu: 3.892 km.

Efter lyn og torden i nat kunne vi kl. 08.50 køre fra campingpladsen, og ud på en af de korte ture. Vi havde besluttet os for, at køre et lille stykke ind i Spanien, til et område hvor de har saltvandsbassiner ved flodmundingen, hvor de laver Middelhavssalt. Fra Amarcão de Pêra fulgte vi landevejen parallelt med kysten, og kom igennem mange af Algarvekystens badebyer. I byen Olhão gik ruten ad en meget smal vej, og efterhånden var vi kommet tæt på grænsen til Spanien, og skulle køre ud mod Motorvejen A22, for at køre over den flotte grænsebro. Få kilometer efter drejede vi fra for at sætte kurs mod Isla Christina. Det sidste stykke mod byen kørte vi mellem saltvandsbassinerne, og vi så nogle Flamingoer, som stod og fiskede i det lave vand i kanten af floden Rio Carreras. Vi kørte igennem Isla Christina og forbi nogle store hoteller, inden vi i 26 °C drejede ind til Campingpladsen "[Giralda Isla Christina](#)", hvor vi fandt en fin plads i nærheden af receptionen og udkørslen. Vi nød det dejlige vejr ved Camperen, og hen ad eftermiddagen gik vi et par hundrede meter ned til den flotte sandstrand, hvor vi kunne se at stranden strakte sig fra byen og så langt vi kunne se mod øst. Boris syntes også det var dejligt, at være på stranden og kunne få brugt lidt energi i sandet. Efter at have nydt stranden og Atlanterhavet kunne vi vende tilbage til Camperen, hvor vi nød det resten af dagen. Kun afbrudt af aftensmaden, hvor vi havde købt 500 g store rejer, som vi kogte og spiste med brød til. Et fantastisk måltid, som krævede en håndvask, efter at have pillet rejerne.

Flot husfacade, undervejs

Småbåde ved Isla Christina

Torsdag, den 22. september 2022:

Vi blev i Isla Christina

Vi havde besluttet os for en slappedag, som Gnags synger. Vi nød morgenmaden og formiddagen mens solen skinnede, og vi sad i skyggen ved Camperen. Efter frokost gik vi en tur ind langs vejen, vi var kommet ad i går, og fremme ved broen drejede vi ned langs Fiskerihavnen, hvor vi kunne dufte fisk, og nok mest den, der endnu sad i de solbeskinnede garn på kajen. Fiskerihavnen, der ligger langs første del af floden, var helt lukket med hegn, så vi kun kunne se igennem trådnettet. Da vi var forbi fiskerihavnen, drejede vi ind mod centrum af Isla Christina, og fulgte hovedgaderne gennem centrum, og da vi havde bedt

Nyder solen på gåturen

"Google" om at lede os tilbage, gik vi ad små veje langs stranden, og forbi flere badhoteller. Vi kunne nyde udsigten ud over det flotte blå Atlanterhav, hvor "strandløverne" badede og "strandnymferne" lå og nød det i solen. Det var måske så meget sagt, at det var "strandnymfer", så skulle der i hvert fald sættes et L eller XL på flere af dem. Vel tilbage ved Camperen slappede vi af resten af dagen, og forberedte os på, at vi skulle videre mod næste mål i morgen. Trætte efter den lange gåtur i den friske luft og det flotte solskin faldt vi i søvn, straks hovedet ramte puden.

Boris er en rigtig Strandløve

Her kan man leje Glamping-Telte med eget toilet

Aftensmaden gøres klar

Fredag, den 23. september 2022:

Etape 14: Isla Christina til "[Camping Villsom Dos Hermanos](#)" (E)

Ankomst: 68.691 km - Dagens etape: 153 km. Turen indtil nu: 4.045 km.

Efter en stille nat, nød vi morgenmaden, og kunne kl. 09.55, sætte kursen mod næste mål, mens solen skinnede fra en skyfri himmel. Vi kørte igennem et område med store marker med Mandarintræer, der var ved at få farve, inden vi kørte ind på motorvej A49 med retning mod Sevilla. Turen

Flotte vejtræer

mod Sevilla var præget af store tomme marker, og med tomme storkereder på toppen af de mindre højspændingsmaster. Her var også marker og områder med beplantning, som var brændt i en af de større brande, vi hørte om, inden vi kørte hjemmefra. Det positive var at midtterrabbatten mange steder var bevokset med store flotte Nerier, som stadig blomstrede, og så kunne vi også her se den store figur af den spanske tyr, højt oppe ved siden af motorvejen. Snart var vi fremme ved Sevilla, hvor motorvejen blev meget bredere med flere spor, og vi måtte holdet tungen lige i munden, for at køre ad de rigtige veje. Ud over GPS'en var det også

nødvendig, at følge den sunde fornuft, så vi ikke blev forvirrede og kørte forkert. Vi slap godt ud af Sevilla, men blot for at køre ad en 4 sporet byvej ind i Dos Hermanos. Efter flere rundkørsler kunne vi dreje fra den større vej, og kort efter ind på "[Camping Villsom](#)", hvor vi efter lidt søgen fandt os en plads med skygge under Palmer og nogle andre træer. Skyggen blev vi senere meget glade for. Hen ad eftermiddagen besluttede vi os for, at gå til Supermarkedet Carrefour for at købe ind til aftensmaden. Solen var blevet skarp og temperaturen drønedede op ad, til 30 °C i skyggen, men vi måtte gå uden skygge tilbage til campingpladsen, hvor vi kunne mærke, at solen havde bidt godt i arme og i læggen. Efter lidt "Aftersol" blev det udholdeligt, og vi kunne nyde det i skyggen under palmerne, og senere lave en lækker aftensmad ud af indkøbet af store rejer, pasta og lidt ost mm. Har aldrig prøvet det før, men

Afslapning i skyggen under palmer

det blev rigtig godt. (*Tak Franco, for at vi har luret lidt*). Da det blev sengetid var det stadig meget varmt, over 25 °C, men med gennemtræk lykkedes det at falde i søvn, og få en rimelig nat.

Lørdag, den 24. september 2022:

Et Etape 15: Dos Hermanos til "[Camping Valdevaqueros](#)" Tarifa (E)

Ankomst: 68.866 km - Dagens etape: 175 km. Turen indtil nu: 4.220 km.

Da vi vågnede var temperaturen kommet ned i et fornuftigt niveau og vi kunne nyde morgenmaden, inden vi i 18 °C, kunne køre ud gennem porten fra Camping Villsom, og sætte kursen mod syd. I dag

Masser af køer og Vindmøller

var det så store olivenmarker, der var på begge sider af vejen, senere var det kæmpe store bomuldsmarker, hvor de hvide "Totter" sad tæt på planterne, og nogle steder var de blæst af og lå i vejkanterne af vejen. Som vi nærmede os målet blev landskabet mere bjergrig, og med store bare markområder. Andre steder gik der køer i store flokke, og ofte med et par tyre imellem. Det var en lidt speciel dag, for først efter godt 2 timer og med 25 km til målet, så vi den første Camper, som kom i møde med os. Vi kørte nu igennem et stort område med vindmøller, som stod meget tæt, og da der ingen vind var, stod de stille på nær en enkelt, som stod

godt placeret i ved en lavning ned mod kysten. Ca. 10 km før Tarifa, som er det sydligste sted på det Europæiske fastland, drejede vi ind på "[Camping Valdevaqueros](#)", hvor vi fandt en fin plads med dejlig skygge og mulighed for sol. Efter velkomsthøsten og lidt frokost, gik vi ned til stranden "Valdevaqueros", som skulle være en af de fineste i Spanien. Den var også fin og bred med et flot blågrøn Atlanterhav. Der var masser af liv på stranden, med barer, vindsurfer, og undervisning i Kitesurfing. Og selvfølgelig mange der badede og lå og stegte i solen. Efter vi kom tilbage til Campen hyggede vi os i skyggen, indtil vi fik lidt let aftensmad, og senere trak indenfor, for at være klar til morgendagens oplevelser.

På stranden

Billeder fra den Berømte Valdevaqueros strand

Indkørsel til Campingpladsen

Søndag, den 25. september 2022:

Etape 16: Tarifa til "[Camping El Sur](#)" Ronda (E)

Ankomst: 69.029 km - Dagens etape: 163 km. Turen indtil nu: 4.383 km.

Vi stod sent op, da vi havde bestilt morgenbrød, som skulle hentes efter kl. 09.00, hvor også receptionen åbnede. Vi kunne dog ikke vente så længe med morgenmaden, så vi snød lidt, så vi kunne være klar til at køre ud fra campingpladsen kl. 09.40 og fortsætte

Gensyn med Gibraltarklippen

mod sydøst til Tarifa. Vi drejede nu mod nordøst, og kørte op langs bjergsiden, som vendte ud mod havet. Her kunne vi se over til Afrikas kyst / Marokkos kyst, og vi kom i 340 mØH, inden vi kørte ned mod Algeciras. Desværre var der dis over Gibraltarstrædet, men vi kunne dog se Afrikas høje forbjerge i disen, og de mange store skibe, der sejlede igennem farvandet mellem Spanien og Marokko. På vej ned mod Algeciras kunne vi se Gibraltarklippen, stå som en mastodont på den anden side af bugten, hvor færgerne sejlede ud mod Tanger i Marokko. Vi kørte igennem Algeciras og fremme ved afkørslen til Gibraltar, drejede vi af, for vi ville nu endnu en gang se Gibraltarklippen på nærmere hold fra La Linea de la Composition, hvor vi overnattede på lystbådehavnens Camperplads, sammen med Franco og Lisbeth i 2018. Vi kørte frem til sidste rundkørsel inden Gibraltar, hvor vi efter en omgang, satte kursen mod Costa del Sol, eller Costa del Golf, som de også skriver på skiltene. Efter en tur langs kysten igennem et spændende område, med golfbaner og hoteller langs vejen, og med mange vue ud over havet, kunne vi kort før Marbella dreje fra kystvejen, for at køre ind i landet mod Ronda. Vi fik lige tanket helt op med diesel, inden vi påbegyndte opstigningen af bjergene mod Ronda. Vi kørte op ad en smal vej, hvor det ene skarpe sving afløste det andet. Det meste af vejen i 3 gear, både fordi der var tæt trafik af sløve bilister og at den kurverige vej gik jævnt op ad. Vi nåede toppen i 1.065 m og kunne nu køre

Camping El Sur, Ronda

ud over bjergsletten, mens det gik svagt nedad, og efter en kurve kunne vi se den hvide by Ronda ligge foran os. Vi fandt let frem til "[Camping El Sur](#)", hvor vi, hos en meget flink dame i receptionen

Handelsbod

fik anvist plads 60. En dejlig plads, hvor vi nød en velkomst øl, inden vi gik lidt rundt, for at se på pladsen og nærområdet. Receptionen havde anbefalet campingpladsens restaurant, så her fik vi aftensmaden bestående af en lækker Paella med et glas hvidvin til. Godt mætte kunne vi gå tilbage til Camperen, hvor vi hyggede os til sengetid.

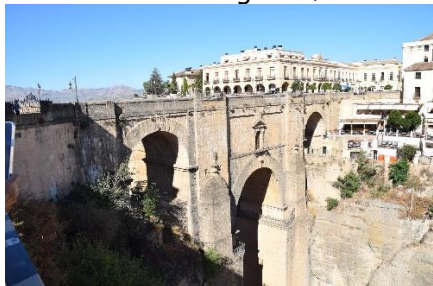

Over bjergene til Ronda

Mandag, den 26. september 2022:

Vi blev i Ronda

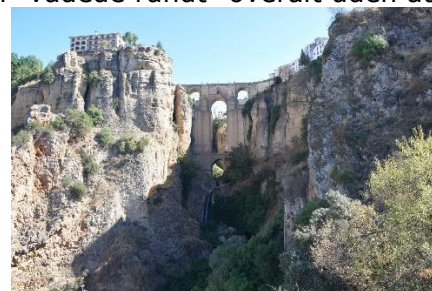
Det var en dejlig kølig nat. Heldigvis fik vi dynerne lagt i dynebetrækket igen, inden vi gik i seng. Vi kunne nemlig se, at nat temperaturen her i 780 moH, ville komme under 15 grader. Vi sov rigtig godt alle tre, og stod først op kl. 08.00, og efter morgenrutinerne var vi tæt på kl. 09.00 hvor vi kunne hente morgenbrød i Receptionen. Vi nød morgenmaden, med hele morgencompletten, godt

Puente Nuevo de Ronda

nok indenfor, da der var en lidt kølig morgenvind. Hen ad formiddagen besluttede vi os for, at gå en tur ind til Ronda "Gamle by", for at se på byen, og vi glædede os til at se broen over slugten på Rondas gamle hovedgade. Vi fulgte den gamle vej ind til Ronda fra campingpladsen, og kom frem til en byport i en gammel bymur. Man kunne følge vejen udenom, men vi valgte at gå gennem bymuren og følge den gamle smalle, stenbelagte vej op mod den gamle by. Vi fortsatte ad den smalle gamle vej, hvor gamle huse stod helt ind til vejen på begge sider. Det gik opad, og da vejen fladede ud, kunne vi se, at længere fremme blev vejen bredere,

og der var mange mennesker. Da vi kom frem kunne vi se, at vi var fremme ved "Puente Nuevo de Ronda", og kunne se ned i den stejle kløft "El Tajo de Ronda". Vi prøvede at fotografere ned i slugten, men det var svært at komme til for de mange pensionister, som "vadede rundt" overalt uden at se, om der var andre "mere seriøse" fotografer. Vi gik over broen, hvor vi kunne se, at der ikke var så mange mennesker, men kun for en kort "bemærkning". Vi gik ud langs kløften ved hotellet og fik taget lidt billeder, men det var svært pga. den korte afstand til den høje bro. Vi besluttede derfor, at se om vi ikke kunne komme helt ned til bunden af slugten. Vi kunne se, at der gik en sti ned, så vi gik tilbage på den anden side af broen, for at finde den belagte sti, som forhåbentligt kunne give os mulighed, for at få nogle gode billeder, uden at vi skulle stå i et menneskemylder. Vi fandt stien og kunne se, at det absolut ikke var egnet til gangbesværede mennesker. Vi gik ned ad stien og fik taget nogle billeder undervejs, men vi er ikke som de andre. Vi havde sagt, at vi ville finde en vej helt ned i bunden af slugten, og da stien hørte op, fortsatte vi ad en trådt sti. Der var også andre der fulgte os ned til et par plateauer, hvor vi kunne fotografere. Vi

Puente Nuevo de Ronda set fra slugten

Udsigt ud over slugten og landskabet

var stadig ikke kommet til bunden, så vi fik øje på en "gedesti", som gik stejlt ned mod bunden, og den tog vi som de eneste. Det var ikke så slemt, bare vi var forsigtige, og ved bunden af stien fik vi et par gode billeder, inden vi fandt hen til en sti, "Camino del Moulino", som vi fulgte for at komme tilbage til campingpladsen. Vi kom op i udkanten af byen, og kunne følge vejen det sidste stykke frem til Campingpladsen, og vores Camper, efter 3 timers gåtur. Her fik vi skyllet støvet af halsen med et stort glas vand, inden vi fik en flutes med Camenbert og et glas øl, som forsinket frokost. Nu var det velfortjent afslapning resten af dagen, efter 300 højdemeter. Senere fik vi lidt let til aftensmad, inden vi ryddede op foran Camperen og gjorde klar til morgendagens tur videre i retning mod Spaniens hjerte, Madrid. Da vi alle tre var godt brugte efter en dejlig dag, fortsatte afslapningen til vi gik i seng.

Indgang gennem bymuren

Boris og Karin i ramme

Det fine gamle hotel ved broen

Tirsdag, den 27. september 2022:

Etape 17: Ronda til "[Camping Albolafia](#)" Villafranca de Cordoba (E)

Ankomst: 69.244 km - Dagens etape: 215 km. Turen indtil nu: 4.598 km.

Det var mørkt, da vi stod op, men da vi kørte ud fra campingpladsen kl. 08.30 var der blevet helt lyst. Vi kørte ad omkørselsvejen udenom Ronda, og fortsatte igennem bjergene med kurs mod Cordoba. Vi kørte igennem en flot natur med slugter, og høje bakker, hvor markerne kunne ses som

Gennem store Olivenlunde

store firkanter, og også ovale med mange oliventræer. Længere fremme kom vi til et område med mange vindmøller, måske omkring 100. Senere kørte vi igennem et meget stort Olivenområde, hvor vi næsten kun kunne se Oliventræer så langt øjet rakte.

Temperaturen steg, og nåede 24 °C, da vi kørte fra motorvejen for at handle lidt fornødenheder hos Lidl i Rambla. Tilbage på kursen kørte vi igennem store marker, hvor vi kunne se

Figur af Flamenco guitarist

de havde høstet kornet, der stod stadig nogle enkelte bigballer halm på marken. Kornmarkerne vekslede med store frugtplantager og Olivenplantager, inden vi drejede over på motorvejen forbi Cordoba. Kort før vi nåede Villafranca stod der en stor figur af en musikant med Guitar, som Karin fotograferede. Ved næste afkørsel drejede vi fra for at køre til Villafranca, hvor vi efter et par rundkørsler, kl. 12.20, kunne køre ind på "[Camping Albolafia](#)", hvor vi bare skulle finde os en plads. Her fik vi velkomst øllen og lidt frokost i skyggen under markisen, og efter den obligatoriske gåtur i nærområdet slappede af resten af dagen.

Onsdag, den 28. september 2022:

Etape 18: Villafranca de Cordoba til "[Aranjuez Camping](#)" (E)

Ankomst: 69.626 km - Dagens etape: 282 km. Turen indtil nu: 4.980 km.

Det var en dejlig campingplads, og vi faldt hurtigt i søvn, men jeg havde ikke tænkt på, at det var lidt varmere her end sidste nat, så jeg måtte skifte dynen med et tæppe. Vi vågnede lidt før end, vi

Overhalet af 11 Guardia Civil biler

havde sat vækkeuret, så efter morgenmaden kunne vi køre ud fra campingpladsen kl. 08.05, og sætte kursen mod Toledo ad Motorvej A4. Langs med motorvejen så vi først en stor figur af "manden med guitaren", og senere en af et "Muldyr". GPS'en ville pludselig drille og kunne ikke finde en rute. Vi kørte af motorvejen, for at finde ud af hvad der var galt. Vi holdt i et industrikvarter og kunne se ud på motorvejen, hvor der kom nogle Politibiler fra "Guardia Civil", ja det blev til en kolonne på 11 biler med hver 2 betjente. GPS'en kom på plads og vi fulgte efter politibilene igennem kæmpestore Olivenlunde i et terræn, som var præget af store bule eller

bakker i terrænet. Terrænet ændrede sig og vi kom gennem bjerge, hvor vi skulle køre bakkekørsel og igennem 3 tunneller. Et par gange kunne vi se de store Tyre (skilte) langs vejen, og så også

kort et skilt med "Don Quixote og Zancopancha", inden vi blev overhalet af kolonnen med de 11 "Guardia Civil" biler. Vi fortsatte gennem Oliven- og Vinmarker og efterhånden fladede terrænet ud og vi kørte længe over højsletten, hvor der var helt fladt. Efterhånden nærmede vi os Valdepenas, kunne vi se et par møller, nok nogen af den "Don Quixote" havde kæmpet med. Vi fortsatte gennem marker med solceller, vin, oliven og korn, og pludselig så Karin et skilt med "Don Quixote og Zancopancha", som hun lige nåede at fotografere, Vi var efterhånden kommet frem til Consuegra, hvor vi kunne se 7 - 8 vindmøller på en bakke og i midten en gammel borg. Det var måske her "Don Quixotes Kampe" fandt sted? Kort efter kørte de 11 "Guardia Civil" biler igen forbi os. Kort før Toledo drejede vi af motorvejen for at køre ned mod byen. Lige efter afkørslen kunne vi se nogen af "Guardia Civil" bilerne, som holdt i vejsiden, og at de var ude at lede efter noget. Vi kørte ned mod Toledo, og langs med floden Tajo. (*Som er den, der løber ud i*

Vindmøllerne ved Valdepenas

Udsyn til Toledo

Atlanten ved Lissabon). Da vi kørte langs floden fik vi nogle fantastiske syn over bymuren og over mod den gamle bydel. Det tog næsten helt vejret fra os, og vi måtte stoppe, for at få synet ordentligt på nethinden og forhåbentligt på kameraet. Vi fortsatte langs floden rundt om den gamle bydel, ad en vej som hang på klippesiden, og hvor vi flere gange havde fornemmelsen af, at klipperne rakte ud efter os, for at vi ikke skulle komme forbi.

Efter vi var kommet ud af erhvervsområdet, kørte vi ad en lige vej gennem et landområde, som kunne se ud til at være et gammelt vulkankrater, med små uddøde vulkantoppe. Vi fortsatte mod Aranjuez, hvor vi kørte igennem byen, og blev overrasket over, at vi kom forbi et af det Spanske Kongehus "residenser", som lå midt i byen. Efter lidt zigzag i byen fandt vi frem til "[Aranjuez Camping](#)", hvor vi fik placeret os på plads 89 i delvis skygge. Efter velkomst øl og let frokost gik vi en tur ind til byen, for at se nærmere på slottet. Tilbage ved Camperen slappede vi af med let aftensmad og senere hyggede indenfor.

Don Quixote og Zancopancha

Toledo

Kongeslottet i Aranjuez

Torsdag, den 29. september 2022:

Etape 19: Aranjuez til "[Zaragoza Camping](#)" (E)

Ankomst: 69.976 km - Dagens etape: 350 km. Turen indtil nu: 5.330 km.

Vi var klar til at køre fra Campingpladsen i Aranjuez kl. 07.55. Det var køligt, kun 13 °C, da vi kørte ud mod motorvejene omkring Madrid, men inden vi var kommet så langt, kunne GPS'en melde om forsinkelse på 36 minutter, men kom samtidig med et forslag om at tage et alternativ, og spare 31 minutter. Og hvem vil ikke gerne have et godt tilbud, så vi valgte at følge GPS'en ad mindre veje udenom Madrid. Vi fik tanket diesel, og kørte ad landevejene, der ligger lige udenfor den vold af bakker, som ligger udenom Madrid på sydøst siden. Et sjovt fænomen som vi havde til venstre, samtidig med at vi havde en flot solopgang til højre. Da vi var kommet næsten forbi Madrid, kom vi ind på

Ad flot vej gennem bjergene

motorvejen, som ledte os mod Zaragoza. Vi tog dog en lille afstikker for at få handlet lidt fornødenheder ind, så vi kan "overleve" den kommende weekend. Vel tilbage på motorvejen, skulle vi lige igennem de sidste forstæder til Madrid, inden vi kørte ud i mere landlige omgivelser. Mens vi kørte over højsletten, så vi en borg, der lå højt over en af byerne langs vejen, og for første gang på turen gennem Spanien så vi 2 rådyr, der stod hhv. lå på en høstet kornmark. Temperaturen var kun 12 °C, mens vi kørte over højsletten, som vi på et skilt kunne se var 1.100 mØH. Vi kørte nu ind i et mere bjergrigt område med slugter og en barsk natur. Naturen

blev vildere og vildere, og højden på vejen blev skiltet til 1.206 mØH. Vi kørte igennem vilde pas og over dybe slugter på en strækning længere end 100 km. Samtidig kunne vi mærke, at den kraftige blæst rykkede i Camperen gennem det vilde område på A-2 med stejle op- og nedkørsler. Flere steder kunne vi se, at der havde været brand i store arealer af det vilde område. Det har været varmt, kan man se. Da der manglede godt 50 km til målet i Zaragoza, kørte vi ned på en stor slette, og temperaturen steg ca. 10 °C, da solen samtidig kiggede ned til os. Vi kørte nu ind i Zaragoza, hvor vi kom frem til "[Camping Ciudad de Zaragoza](#)", hvor vi måtte holde i kø for at komme ind. Selvfølgelig var der en Hollænder i en stor Camper, som skulle spille "Herrefolket", ved at spærre det hele og skabe sig. (Så fik jeg igen bekræftet min fordom om, at det er Hollænderne, der tror de er Herrefolket - IKKE tyskerne). Vi fik os placeret på plads 136, hvor vi nød vores velkomst øl og lidt frokost. Senere blev det overskyet, blæsende og køligt, så vi måtte trække indenfor, hvor vi hyggede os resten af dagen. Men hygge er måske ikke helt rigtigt, idet Karin måske har fået blærebetændelse. Heldigvis har hun "Penicillin" med, så hun straks kan gå i behandling. Så håber vi på hurtig bedring!

Gennem vildt terræn

Fredag, den 30. september 2022:

Etape 20: Zaragoza til "[Camping du Loup](#)" Lourdes (F)

Ankomst: 70.203 km - Dagens etape: 227 km. Turen indtil nu: 5.557 km

Penicillin har hjulpet, så Karin har det bedre end i aftes. Efter morgenmaden var vi kl. 08.05, klar til at køre ud fra den kommunale campingplads, og finde frem til motorvejen udenom Zaragoza.

Flotte veje og tunnel

Der var tæt trafik, og ved flere afkørsler ind mod centrum gik trafikken næsten i stå i de inderste baner. Vi kom godt forbi Zaragoza, og kunne køre over på motorvej A-23 mod Pyrenæerne og Frankrig. Vi kørte gennem et stort fladt område, og kunne se frem mod Pyrenæerne, som voksede op i horisonten. Vi var fremme ved Pyrenæerne kl. 09.20, hvor det gik op ad med 6 - 7 %. På et stykke splittede motorvejens 2 retninger sig op, så den ene gik over bjerget og den anden gennem en tunnel. Vi kørte på flotte

I Pyrenæerne

nye veje, ad flere gange, nogen steder med flot udsmykning og skulpturer. De steder hvor motorvejen endnu ikke var færdig, arbejdede de med, at lave nye flotte broer og tunneller. Da motorvejen sluttede, kørte vi over på landevejene, hvor der var flere kurver både horisontalt og vertikalt. Samtidig kunne vi se, at vejen også var en del af Caminosystemet, for at komme til Santiago de Compostella. Mens vi kørte igennem Pyrenæerne, begyndte det at regne, og vi kunne se at regnen var faldet på bjergtoppen højt over Canfranc som nysne. Kort før grænsen mod Frankrig, kom der en fåreflok på flere hundrede imod os, så vi måtte standse, og

lade fårehundene og hyrderne få deres får videre ned ad vejen. Kort efter oplevelsen med fårene kørte vi forbi den Spanske grænsepost og ind i en 9 km lang tunnel, som førte os ud gennem den Franske grænsepost i regn og slud. Vi mødte et par Camino gængere, som var godt belæst med rygsække og et stort regnslag hen over. Jo længere vi kom ned i dalen, des bedre blev vejret, og det var tørvejr, da vi kørte ad "Route de Fromages". Vi kørte gennem flere større og mindre byer, og et sted gennem en speciel rundkørsel, hvor togskinnerne gik på tværs gennem rundkørslen. Efterhånden var vi fremme ved Lourdes, som vi kørte igennem for at finde "Camping Sarsan", men da vi kom frem, havde de middagsslukket, og da der var helt tomt på pladsen besluttede vi os for, at finde en anden campingplads, som lå tættere ved Helligdommene i Lourdes. Vi fandt plads på "[Camping du Loup](#)", hvor solen kunne kigge ned til os, og så måtte vi vente med at tilmelde os i receptionen til efter kl. 15.00. Vi var derfor nødt til at slå tiden ihjel med en velkomst øl og lidt frokost. Senere fik vi godkendt, at vi holdt på plads 44, hvor vi nød resten af dagen ved Camperen.

Undervejs i Pyrenæerne

Trafikkaos i Pyrenæerne

Lørdag, den 1. oktober 2022:

Vi blev i Lourdes

Det var en kold nat, og for første gang på turen måtte vi tænde for varmen om morgenen. Vi nød morgenmaden, mens vi snakkede om, hvornår vi skulle gå ind til "Helligdommene" i Lourdes. Vi besluttede, at vente til solen var kommet over de høje bjergtinder, så den kunne skinne lidt ned til os, og få temperaturen et godt stykke over de 10 grader, der var i morges. Ved 11 tiden var solen ved at få magt, og vi valgte at gå rundt om "Helligdommene". Vi startede med at gå ind mod Lourdes bymidte langs med sydsiden, af det kæmpestore areal, som kun har adgang få steder, så de kan styre hvem, der kommer ind til de hellige steder. På vejen kom vi forbi flere steder, som hørte under "Helligdommene", bl. a. et Munkekloster. Snart var vi fremme i bymidten, hvor store hoteller og prangende forretninger farvestrålende tog imod os. Vi var ikke interesserede i det "Tingeltangel", de ville sælge. Vi gik i stedet over på den anden side af vejen, hvor indgangen til området fyldte hele vejsiden. På vejen

Sanctuaires Notre-Dame de Lourdes

ind i området, blev vi som ventet stoppet af en flink vagtmand, som viste os et sted, hvor en af os kunne sidde og passe på Boris, mens den anden var inde for at se på "herlighederne". Jeg tog første tårn, og kunne se, at der var en kæmpe forsamling af mennesker med orange tørklæder og skilte fra forskellige egne, som havde stillet sig op foran "Sanctuaires Notre-Dame de Lourdes" for at blive fotograferet. Jeg var dog mere interesseret i "det hellige vand", men der var lukket for "renden", hvor vandet normalt løber. (Man kunne dog tappe vand, som jeg så nogen gå med i store dunke) Efter nogle foto gik jeg tilbage til Karin, så hun også kunne få et kig til "Helligdommene". Da hun kom tilbage, sagde vi "Au revoir" til vagten og gik lidt ind mod centrum, inden vi valgte at gå nord om området på hjemvejen. Efter nogle timer var vi tilbage og kunne nyde en kold øl i solen med lidt brød til. Senere på dagen

Venstre side af Notre-Dame

nød vi det i solen foran Camperen, indtil aftensmaden, som bestod af "alt godt fra havet" med et glas hvidvin til. Senere trak vi indenfor, for at slappe af i Camperen resten af dagen, inden det går videre mod øst langs grænsen mellem Frankrig og Spanien.

Søndag, den 2. oktober 2022:

Etape 21: Lourdes til "[Camping Le Malolya](#)" Villemoustaussou / Carcassonne (F)

Ankomst: 70.520 km - Dagens etape: 246 km. Turen indtil nu: 5.874 km.

Vi forlod Lourdes, kl. 08.30, og satte kursen mod øst i kanten af Pyrenæerne ad veje, som snoede sig med mange sving, og op og ned. Vi fik nogle fantastisk flotte vue ud over landskaberne, og

Undervejs gennem små byer

kunne se de højere bjerge rejse sig syd for os. Efterhånden som vi kom længere væk fra Pyrenæerne blev landskabet mere fladt, og der begyndte at være vinmarker langs vejen. Nu var vi kommet til Languedoc vinområdet, og på skiltene kunne vi se, at vi kørte på en af Vinruterne i området. Længere fremme kom vi til at køre langs Canal du Midi, som er en del af kanal- / flodsystemet som forbinder Middelhavet med Atlanterhavet. Nogen steder kunne vi se, at vinstokkene var ved at tørre ud, da bladene var ved at visne. Heldigvis var druerne plukket, så de kan lave Languedoc vin til at sælge næste år. Vi nærmede os Carcassonne, og tog en vej til venstre for at køre mod Villemoustaussou, hvor vi kørte ind på "[Camping Le Malolya](#)". Selv om der var middagslukket kom Malorie og tog mod os, og fik os booket ind på plads 14, hvor vi efter parkering fik en velfortjent velkomst øl og lidt frokost. Senere gik vi en tur rundt på campingpladsen for at se omgivelserne. Efter at have nydt resten af eftermiddagen foran Camperen, blev det tid til lidt "fisk og Skaldyr" til aftensmad, inden vi trak indenfor, for at hygge os indtil sengetid. Nu glæder vi os til, at gense Cité de Carcassonne. (Sidst var det en stor oplevelse)

På vej mod Central Massif

Mandag, den 3. oktober 2022:

Vi blev i Villemoustaussou / Carcassonne

Efter en dejlig nattesøvn og hyggelig morgenmad var det tid til, at tage cyklerne ud af "Garagen", og gøre dem klar til turen ind til Carcassonne og den gamle by indenfor muren i "Cité de Carcassonne".

"Cité de Carcassonne"

Vi fik koblet Boris vogn på min cykel og efter et lille smut i receptionen, hvor Malorie gav os en fotokopi af et forslag til cykelrute ind til Carcassonne, kunne vi starte vores cykeltur. Vi fulgte ruteforslaget og kom ad små veje, og en lidt bulet grusvej frem til "Canal du Midi", hvor vi fulgte en grussti ind til Carcassonne. Vi kom forbi flere sluser, hvor både blev hejst / sænket til et nyt niveau, inden de kunne sejle videre. Fremme ved Carcassonne drejede vi væk fra "Canal du Midi" og ind gennem by gaderne, og hen over "Pont Neuf", hvor vi kunne se op mod det flotte borgkompleks. Vi drejede fra den store vej og ind gennem et "Latinerkvarter" med mange listige beværtninger og restauranter, og op til den store parkeringsplads, hvor der var cykelparkering med mulighed for at sikre cyklerne og Boris vogn med vores medbragte wirelåse. Nu kunne vi gå ind gennem "Porte Narbonnaise", hvor vi gik ind over en gammel vindebro. Først igennem den ydre ringmur og igennem en port i det store tårn, og vi var inde i byen, "Cité de Carcassonne". Vi gik på kryds og tværs gennem de gamle gader og nød stemningen, inden vi satte os ved en mindre restaurant. Vi besluttede os for at smage på en af områdets gamle egnsretter Cassoulet, med en Pelforth Blonde til. (Jeg har selv hjemme prøvet, at lave Cassoulet, og det blev godt, hvis jeg selv skal sige det). Det var lækkert at prøve en af de "rigtige" opskrifter, og vi nød maden, som var brandvarm. Det kan helt klart anbefales at prøve, hvis I kommer forbi. Mætte efter lækker mad gik vi lidt rundt i byen, inden vi besluttede os for, at gå en runde langs med ringmuren. Halvdelen af turen blev udenfor den ydre ringmur, da det ikke var muligt at gå udenfor, blev resten af rundgangen mellem de 2 mure. Fremme ved porten vi var kommet ind ad, fandt vi vores cykler, og fik gjort klar til tilbageturen til Campingpladsen. Vi kørte ned ad den stejle bakke og kørte tilbage

Butiksfacade indenfor murene

over "Pont Neuf" mod Carcassonne centrum, hvor vi fandt hen til "Canal du Midi", som vi fulgte ud til den første af sluserne. Her drejede vi fra for at handle lidt fornødenheder ved "Carrefour", inden vi fortsatte cykelturen ad landevejen til Villemoustaussou. I øvrigt samme vej som vi kom af i går. Efter

lidt "krinkelkrog" i byen kom vi tilbage til Camperen, hvor vi slappede af (pustede ud) efter en fantastisk oplevelse på "Cité de Carcassonne", og en dejlig cykeltur på 21 km. Efter afslapningen fik vi lidt let aftensmad, inden vi trak indenfor, for at være klar til morgendagens tur til Pavebyen Avignon.

Indtryk fra cykelturen til Carcassonne

Tirsdag, den 4. oktober 2022:

Etape 22: Villemaussou / Carcassonne til [Camping du Pont d'Avignon](#) (F)

Ankomst: 70.800 km - Dagens etape: 280 km. Turen indtil nu: 6.154 km.

Lyserøde Flamingoer

Efter et par dejlige dage på den lille campingplads "Le Malaloy", kunne vi kl. 07.45 køre ud gennem bommen, og aflevere bomkortet i postkassen, og sætte kursen mod næste mål. Vi kørte igennem mange Languedoc vinmarker og langs med Canal du Midi mod Middelhavet. Fremme ved Montpellier drejede vi ned mod Middelhavet, for at køre over landtangen ved Carnon, hvor der var tusindvis af flotte lyserøde Flamingoer, som fiskede i det lave vand. (En oplevelse for livet.) Vi fortsatte videre gennem en del af Rhône deltaet, "Parc Naturel Régional de Camargue". Vi fortsatte op mod Nimes, og senere langs med Rhône flodens nordlige bred

mod Avignon. Kort før Avignon kørte vi ud på "Île de la Barthelasse", hvor vi kørte ind på "[Camping du Pont d'Avignon](#)", og fik os installeret på plads 48. ("Île de la Barthelasse" er i øvrigt den største ø i Rhodanet). Efter velkomst øl og lidt frokost gik vi en tur ind til Avignon, først langs Rhône og op ad trapperne til "Pont Edouard Dalladier". Undervejs havde vi et flot udsyn til "Pont Saint-Benezet", som er den halve bro, der synges om i sangen "Sur le Pont d'Avignon". Efter vi var gået over til Avignon, gik vi ind igennem en af de mange byporte, og var inde i den gamle Pave by. (*Lidt historie: I årene 1309 til 1377 flyttede paven væk fra Rom og bosatte sig i Avignon. Bymuren rundt om den gamle by er 4,3 km lang*) Vi fortsatte vores korte rundtur i byen, inden vi gik tilbage til Camperen for at hygge os resten af dagen. Vores hygge blev dog forstyrret kl. 19.15, hvor en helikopter fløj i en cirkel hen over vores plads og over floden mod Avignon. Det blev den ved med i ca. 30 minutter.

Kik mod Avignon

Hvorfor mon??

Onsdag, den 5. oktober 2022:

Vi blev i Avignon - Etape 22a: Tur med Camperen til [Mont Ventoux](#)

Ankomst: 70.951 km - Dagens etape: 151 km. Turen indtil nu: 6.305 km.

Det var diset, da vi vågnede, men vi havde set på YR, at det ville lette i løbet af formiddagen, så vi spiste vores morgenmad med roligt sind. Mens vi fik morgenmaden, kunne vi se, at solen begyndte at skinne gennem disen, og kl. 10.00 besluttede vi os for at starte turen med Camperen. Da vi var kommet over på flodbredden ved Avignon, kunne vi se, at der stadig lå dis over lavlandet, men toppen af Ventoux, allerede lå i solen. Med højt humør fortsatte vi vores kurs mod Carpentras og Bedoin, hvor turen op, starter rigtig. Vi ville tanke diesel, og GPS'en fortalte, at der var en tank i Bedoin, men da vi kom frem, var det "Lange Nase". OK vi havde stadig en kvart tank, så vi kunne sagtens nå tilbage til Avignon. Fra Bedoin startede vi turen op ad, ligesom i "Tour de France", og nu i høj flot sol. Første gik det let opad og med et par hårnålesving, men da vi kom ind i skoven, blev det meget stejlere. Her kunne vi køre i 3 gear, og i hår-

Starten på stigningen til Mont Ventoux

nålene og de stejleste steder, var vi nede i 2 gear. Der var allerede mange cyklister, som var på vej op, som vi måtte tage hensyn til ligesom der var nogen, som allerede kom susende ned ad bjerget. Da vi var kommet igennem skoven, fladede det lidt ud, men kort efter blev det endnu stejlere, og vi var kommet op på det "Skaldede" stykke, hvor solen bagte ned på de cyklister, vi overhalede. Der var også gående, der var på vej op mod toppen med sved på panden. Det var enormt spændene at se ud over "lavlandet" langt under os, men vi måtte også holde øje på de cyklister, der var på vej op eller ned. Kort før vi nåede toppen var, der lige et par hårnålesving, hvor vi var nødt til at skifte ned i 1. gear, og kunne trille ind mod målstregen fra "Tour de France". Nej, sådan var det ikke for øverste niveau, ca 5 m. højere var lukket.

På de "Skaldede" stykke

Ned ad bagsiden på Mont Ventoux

For os var det fint at nyde udsigten, inden vi trillede ned, ad bagsiden af "Mont Ventoux". Trillede var så meget sagt, for det gik ned ad med 10 - 12 %, så for at skåne bremserne, var vi nødt til at køre ned ad i 2. gear i Camperen, og med kraftige nedbremsninger når omdrejningerne nåede op på små 4.000 omdrejninger. Vi holdt nogle pauser undervejs ned mod dalen, for at køle bremserne. Da vi var kommet over de stejle nedkørsler, kunne vi igen slappe af, og fortsætte tilbage mod Avignon og Campingpladsen. Kort inden vi nåede tilbage, fik vi tanket op med diesel, så vi er klar til næste tur. Tilbage fik vi parkeret Camperen på vores plads

og nød en velfortjent øl, og fik lidt at spise, inden vi slappede af resten af dagen efter en dejlig oplevelse på Mont Ventoux.

I skoven på Mont Ventoux

Aftenstemning ved Rhone floden med Avignon i baggrunden

Torsdag, den 6. oktober 2022:

Vi blev i Avignon

Vi vågnede op til en afslapnings dag, efter den dejlige tur til Mont Ventoux i går, og efter morgenkaffen slappede vi resten af formiddagen, inden vi besluttede os for at gå en tur ind til Avignon, for at udforske byen nærmere. Kl. 12.30 var vi klar til at gå fra Campingpladsen og "bagom" ned til Rhône, hvor vi fulgte stien frem til "Pont Edouard Dalladier", hvor vi tog trapperne op, så vi kunne komme over broen til Avignon. Undervejs langs Rhône nød vi udsynet over til "Pont Saint-Benezet", bymuren og "Palais des Papes", som stod højt over byen. Efter vi var kommet over broen, gik vi ind gennem "Porte de l'Oulle" og var nu indenfor

"Pont d'Avignon"

bymuren i Avignon. Vi gik rundt i byen, for at se på seværdighederne, og på pladsen foran "Palais des Papes" var der stort marked med alt fra Italien. Der var oste, pølser, oliven og mange andre Italienske specialiteter. Vi fortsatte dog videre og på "Place de l'Horloge" faldt vi ind på en restaurant, hvor vi fik "Moules Marinées" til frokost. Efter at have spist os godt mætte, gik vi tilbage til Camperen, hvor vi slog mave og hyggede os resten af dagen, inden turen går videre i morgen. Vi har valgt, at springe Bargemon over, da Michael ikke er der pt, så vi kan ikke invitere dem på frokost!

Så er der frokost

Fredag, den 7. oktober 2022:

Etape 23: Avignon til "[Camping Alpes Dauphine](#)" Gap (F)

Ankomst: 71.167 km - Dagens etape: 216 km. Turen indtil nu: 6.521 km.

Vi startede fra Campingpladsen i Avignon, kl. 08.00, men allerede inden vi var kørt, fortalte GPS'en, at der var tæt trafik ud af Avignon, så den lagde lige 15 minutter til den tid, den havde estimeret. At vi så også havde problemer med, at GPS'en ikke rigtig kunne finde rundt i det finurlige vejsystem, efter vi var kørt over "Pont Edouard Dalladier", gjorde det ikke bedre, selv om GPS'en samtidig gav et forslag om at spare tid på turen. Besparelsen gik ud på at vi kørte tilbage til "Île de la Barthelasse" og kørte en anden vej igennem Avignon. Godt GPS'en kunne finde vej, for vi var næsten stået af. Undervejs langs med bymuren kunne vi dog genkende mange ting fra tidligere, vi har været her, og vidste vi var på rette vej. Efter 40 minutter kunne vi køre forbi byskiltet, og ud på landevejen mod Gordes og Apt. Vi havde lagt ind, at vi ville handle

Udenom Avignon

ind i Apt, men i rundkørslen før byen var der spærret pga. vejarbejde, så vi måtte ud på en mindre omkørsel, inden vi fik købt ind til aftensmaden, og de andre ting vi manglede. Da vi kørte videre fra Apt, ville GPS'en have os ad mindre og smalle veje, men efter ca. 10 km bestemte vi, at vi ville køre over Sisteron, for at følge en landevej. Vi kom frem til D4100, som vi fulgte mod Sisteron med lavendelmarker på begge sider af vejen. De var skåret ned, så de var klar til næste års høst, og måske skal bruges til parfume i Grasse. Heldigvis skulle vi ikke forbi Grasse, hvor det lugter værre end parfumeafdelingen i et stor Supermarked. Selv om vi kørte på landeveje, var der flere steder store Platantræer, som Allé på begge sider af vejen, og det var nogen steder så smalt, at man ikke kunne passere en lidt større bil, uden at stoppe op i de lommer, der var mellem træerne.

Smalle veje med vejtræer

Fremme ved Sisteron kørte vi ad landevejen op mod Gap. Vi havde valgt Napoleonsruten fra, for at komme hurtigere frem, og den har vi også kørt nogle gange før. Fremme ved Gap kørte vi gennem byen, og kørte de sidste 2 km på Napoleonsruten frem til "[Camping Alpes Dauphiné](#)", hvor der var middagslukket til kl. 16.00, men vi kunne bare finde os en plads, så det gjorde vi. Kl. 16.00 gik vi op for at betale, men den Franske punktlighed er anderledes end den danske, så efter 15 min. gik vi tilbage til Camperen for at nyde eftermiddagen, og starte på vores aftensmad. Da naboen kl. 17.15 havde være oppe for at betale, måtte Karin klare den opgave, mens jeg legede lidt med kogeblusset, og vores aftensmad, bestående af "Gambas Rejer med Pasta i Gorgonzola". Det blev helt perfekt, og vi nød maden med hvidvin til. Karin klarede opvasken, mens jeg skrev dette. Nu skal vi have et lille glas "Geistluchs wegen des Fettes Essen", inden vi igen trækker indenfor, for at nyde aftenen, og være klar til den videre tur mod nord.

Alternativ måde at bære indkøbet

Lørdag, den 8. oktober 2022:

Etape 24: Gap til "[Camping la Colombière](#)" Neydens (F)

Ankomst: 71.421 km - Dagens etape: 254 km. Turen indtil nu: 6.775 km.

Efter dejlig morgenmad kunne vi kl. 07.30 køre ud på B85 - Napoleons Ruten med kurs mod Grenoble. Vi lagde hårdt ud, med at køre igennem hårnålesving op over Col Bayard, 1.246 moH og med udsigt ud over Gap. Så gik det igen nedad med 10 % og senere op og ned med 12 %. Vi nød de flotte efterårs farver på træerne, og det spil det gav mod de flotte bjerge. Højt oppe fra kunne vi se ned til en stor bjergsø, dybt under os. Fremme ved Corps var N85 spærret, de næste 5 km, så vi måtte op over Col d'Ornon, og igennem flere hårnålesving, både op og ned på smalle veje. På D529 kørte vi højt oppe på en bjergskråning, og kunne igen se en stor sø dybt under os. Vi fik mange fantastiske vue ud over landskabet, mens vi kørte på de mindre veje. Med 12 km tilbage til Grenoble kom vi igen ind på Napoleons ruten, inden vi kørte udenom Grenoble på motorvej A480 mod Lyon. Ved Aix-Les-Bains kørte vi langs med en stor sø, "Lac du Bourget", hvor der var meget liv på søen, selv om der var drivende skyer, og let regn ind imellem. Vi fortsatte mod Annecy, hvor vi oprindeligt ville have holdt pause, men under planlægningen kunne vi se, at alle campingpladser ved Annecy-søen lukkede 30. september. Vi kørte udenom Annecy på en meget trafikeret vej, og først 15 km før vores mål tyndede tra-

Over Col d'Ornon

Nedlagt Mine

fikken ud, så vi kunne trille ind foran receptionen på "[Camping la Colombière](#)", hvor Karin fik os meldt til. Vi blev fulgt op til vores plads, hvor vi fik Camperen placeret, imens det stadig småregnede. Efter lidt frokost og en velkomst øl, kunne vi nyde, at det var blevet tørvejr, og at solen begyndte at komme igennem skyerne. Vi valgte dog, at nyde resten af dagen indenfor i Camperen, og planlægge turen til Ribeauvillé i morgen.

Indtryk undervejs

Søndag, den 9. oktober 2022:

Etape 25: Neydens til "[Camping Pierre de Coubertin](#)" Ribeauvillé (F)

Ankomst: 71.789 km - Dagens etape: 360 km. Turen indtil nu: 7.136 km.

Klokken var 07.20 da vi i 11 °C kunne køre fra campingpladsen, for at sætte kurs mod Geneve og Schweiz, hvor vi ville køre igennem uden at benytte motorvejene, der er betalingsveje, hvor man skal have en "Års-Vignet". Vi kørte over grænsen til Schweiz ad en mindre vej, så vi opdagede det næsten ikke, men pludselig var striber på vejen og skiltene anderledes. Vi kom ind midt gennem Geneve, og skulle videre ad Rute 1 mod Lausanne, men pludselig stod et skilt med "Route Barrée", altså vejen var spærret, og et lille gult skilt viste, at vi skulle køre mod venstre. Vi kørte nu gennem Geneves forstæder, og endte ude ved lufthavnen, uden vi havde set et skilt med omkørslen. Her ville GPS'en have os ad en mindre vej, men den fandtes ikke i virkeligheden. Vi blev lidt

På vej gennem Geneve

"hede i kinderne" og følte os lidt "Lost", men efter en rundtur på

Lufthavnsparkeringen og mødet med flere afspærrede veje, endte vi med at køre ned på en helt ny motorvej. GPS'en gav os et lille chok, da den sagde, at der ingen rute var uden brug af "Motorvejsmærkat". Vi var nu blevet lidt "knotne" og sagde, vi tager den til første afkørsel, og efter vi var kørt af, kørte vi ud på Rute 1 mod Lausanne. Vi kørte på landevejen langs med "Lac Léman", som også kaldes Genevesøen. Selv om vi havde brugt en ½ time på vores sightseeing i Geneve, kunne vi heldigvis se, at vi havde diesel nok til at komme ud af Schweiz, som har Europas dyreste priser på brændstof. (2,33 €/litr) Da vi drejede fra Rute 1, kørte vi op i Jura bjergene, ad veje som snoede sig med flere hårnålesving. Oppe på toppen kunne vi køre over grænsen til Frankrig, og sno os igennem området "Jura". I en kurve så vi pludselig en "Gemse" eller Bjergged stå og spise græs, mens den viste os rumpen. Den drejede lige hovedet, så vi kunne se den rigtig. (Desværre nåede vi ikke at tage et foto.) Vi kørte igennem bjergene, med vilde slugter, og efterhånden var vi kommet ned i lavlandet, hvor vi kørte ad mindre veje gennem skovområder, og pludselig så vi en Kronhjort med et lille harem på 3 hunner. (Desværre ingen foto.) Klokken 12.50 kørte vi forbi skiltet, som for-

Gennem Jura bjergene

kyndte, at vi var kommet til Alsace, og senere skiltet med "Routes des Vins d'Alsace". Nu var der vinmarker så langt øjet rakte, og vi kunne se, at de var på vej til at smide bladene. Heldigvis var druerne plukket så vinhøsten er i hus. Vi kørte nu mod Colmar og så et skilt, som viste "Cinq Châteaux" og vi kunne se op over vinmarkerne til 5 slotsruiner på siden af Vogeserne. Snart var vi fremme ved Ribeauvillé, hvor vi let fandt frem til "[Camping Pierre de Coubertin](#)", hvor vi fik samme plads, som da vi var her på turen i maj 2022. Solen skinnede dejligt ned til os, mens vi nød velkomst øl-

len og senere lidt frokost. Vi nød den dejlige søndag med afslapning i solen og i Camperen indtil sengetid.

Mandag, den 10. oktober 2022:

Vi blev i Ribeauvillé

Vi vågnede op til en dejlig dag, godt nok lidt kølig, men efterhånden som solen kom op på himlen steg temperaturen, og sidst på formiddagen havde vi gjort cyklerne klar, så vi kunne køre til Leclerc for at handle ind. Først var jeg inde for at handle lidt fornødenheder og lidt hvidvin, mens Karin og Boris ventede udenfor ved cyklerne i det dejlige solskin. Da jeg ikke fandt alt, byttede vi roller, så Karin kunne opleve det flotte supermarked. Vel tilbage ved Camperen fik vi lagt tingene i køleskab,

og gjorde os klar til at gå en tur ind til Ribeauvillé. Vi gik op gennem "Grand Rue" hvor der var mange mennesker, selv om flere butikker var lukket da det var mandag. Midt i byen satte vi os ved "Brasserie – Restaurant Le Giersberg", hvor vi fik en dejlig frokost bestående af hhv. "Baeckeroffe med Gewürztraminer og en Alsace-Burger med Riesling". Det var virkelig lækkert, og efter vi havde nydt maden, gik vi op gennem resten af byen i det dejlige solskin.

Baeckeroffe

Turisttog på Grand Rue

Patrulje til hest i Ribeauvillé

Kontrol på Campingplads

Her mødte vi 2 politibetjente til hest, som var på rundtur i byen. Efter turen gennem byen vendte vi om og gik tilbage til Camperen, hvor vi nød eftermiddagen ude i solen. Her fik vi også besøg af det "beredne politi", som tog en runde på campingpladsen. Da mørket faldt på, trak vi indenfor for at læse og hygge os.

Tirsdag, den 11. oktober 2022:

Vi blev i Ribeauvillé

Grand Rue

I aften fik vi 15 dråber regn inden sengetid, og da vi vågnede op i morgen var asfalten ud for vores plads allerede tør igen. Der var noget overskyet, men i løbet af dagen gav det lidt huller i skyerne, så vi også kunne se solen en gang imellem. Da der i nat var kommet varm luft op fra syd var der en rimelig temperatur, så efter morgenmaden gik vi i Leclerc for at købe et par flasker hvidvin, idet den hvidvin vi købte i går var super. Efter lidt frokost gik vi en tur ind til Grand Rue og gik en rundtur i den "Pittoreske bydel", hvor vi nød de gamle huse og de smalle gader. Efter rundturen i Ribeauvillé gik vi tilbage til campingpladsen, hvor vi fik afregnet for opholdet. Tilbage ved Camperen nød vi et enkelt glas Pinot Gris og hyggede

Slagter i Ribeauvillé

os resten af dagen, kun afbrudt af et par små gåture og lidt aftensmad.

Onsdag, den 12. oktober 2022 (Merles 4 års fødselsdag):

Etape 26: Ribeauvillé til "[Sun Park Mosel](#)" Graach an der Mosel (D)

Ankomst: 72.094 km - Dagens etape: 305 km. Turen indtil nu: 7.448 km.

Efter dejlig morgenmad, kunne vi, kl. 08.10 vinke farvel til dem i receptionen, og køre ud af Ribeauvillé og ud på den gratis motorvej mod Strasbourg. Lidt før Strasbourg viste GPS'en os ad A355 udenom byen, men vi kunne se på skiltningen, at der 1500 m. længere fremme var et betalingsanlæg, så vi trodsede GPS'en og kørte "på egen hånd", ud på de mindre veje langs med motorvejen. Efter lidt tid kom GPS'en til fornuft og ledte os videre på landevejene mod Saverne. Vi kunne se, at næsten alle tankstationer vi kørte forbi, hverken havde benzin eller diesel, så vi nød, at vi i søndags havde fået tanken fyldt helt op med diesel. Mens vi kørte mod Saverne, så vi 11 rådyr, der græssede ved siden af landevejen. Et flot syn. Fremme ved Saverne kørte vi ned igen-

Her kunne vi ikke følge med

byen og kort før centrum drejede vi af, for at køre op gennem skoven hvor vi på toppen af bakken kørte ud af Alsace og ind i Lorraine, Departement Moselle. Vi kørte nu ad landeveje, som var lagt efter en lineal, men til gengæld gik det op og ned ad stejle bakker, hvor landsbyerne lå neden for bakkerne. Kort før vi kom

Mosel vinmarker

til grænsen til Tyskland, kørte vi gennem Sarralbe, og lige efter en udkørsel fra en rundkørsel stod politiet og dirigerede trafikken. Det så ud til, der var kø, men nogen blev vist udenom. Først da vi var fremme ved en betjent, som spurgte, om vi skulle tanke diesel, kunne vi se, at køen skyldtes dem, der skulle tanke. Vi havde diesel til turen og blev vinket udenom de ca. 10 biler, der holdt i kø ude på vejen. Senere kørte vi langs floden Sar, der er et stykke af grænsen mellem Tyskland og Frankrig. I Saarbrücken kørte vi ud mod Autobahn A1, som vi fulgte mod Trier, men vores afkørsel til Mosel, var spærret af vejarbejde, så vi fortsatte forbi Trier, og drejede af mod Leiwen ved Mosel. Her ville vi følge B53 langs Mosel, men her var også et par vejarbejder, som drillede, men kl. 13.15 kunne vi køre ind på "[Sun Park Mosel](#)" i Graach an der Mosel, hvor vi parkerede på en plads med udsigt til de skibe, der sejlede forbi. Da vi ankom var skyerne ikke gået helt i opløsning, men i løbet af eftermiddagen trak de op over toppene over vinmarkerne, og vi kunne sidde udenfor og nyde solen med et glas hvidvin. Ved aftenstid blev det køligere, så vi trak indenfor, hvor vi nød aftenen.

Boris nyder at se skibene sejle forbi

Torsdag, den 13. oktober 2022:

Vi blev i Graach an der Mosel

Vi vågnede op til overskyet vejr, hvor skyerne lå lavt nede i dalen, men kort efter det var lyst begyndte skyerne at hæve sig op ad vinmarkerne, og sidst på eftermiddagen var de lave skyer væk, og vi fik enkelte solstrejf, så vi besluttede os for, at gå en tur ind til Bernkastel-Kues. Vi har flere gange gået ind langs L53, men da vejret så ud til at holde tørt hele dagen, besluttede vi os for at gå til Wehlen og over broen, så vi kunne følge stien på modsatte bred ind til bydelen Kues og her over broen til Bernkastel. Temperaturen var 16 °C, så vi besluttede, at tage en jakke på, så vi var sikret hvis der skulle komme regn. Vi begav os af sted ad stien mel-

Der arbejdes i vinmarkerne

Torvet i Bernkastel

lem Mosel og A53, i modsat retning af Bernkastel-Kues. Fremme ved broen til Wehlen gik vi over på den anden side af Mosel, hvor vi fulgte gang- og cykelstien ind mod Kues. Fremme ved Kues drejede vi op i byen, og var et lille smut i Lidl for at købe lidt frugt, inden vi fortsatte gennem bydelen og ned til broen over til Bernkastel. Her gik vi lidt rundt i den flotte gamle bydel, og overvejede om vi skulle drikke et glas vin og måske spise lidt til frokost. Vi fandt ikke nogen restaurant, som passede os, så vi købte et par "Fischbrötchen", som vi nød med udsigten mod Mosel og de turbåde, som lå i Bernkastel. Efter vi havde spist, gik vi ad gangstien langs Mosel tilbage til Camperpladsen, hvor vi efter en gåtur på 10,5 km, nød et glas køligt hvidvin foran Camperen, og de solstrejf der kom. Ved aftenstid kunne vi se skyerne blev lidt mørkere, så vi trak indenfor, for at få lidt aftensmad, og senere nyde det i Camperen. Vi kunne høre, at der faldt enkelte regndråber på taget af Camperen, nogle gange i løbet af aftenen.

Fredag, den 14. oktober 2022:

Etape 27: Graach an der Mosel til "[Stellplatz Sonnenstrand](#)" Bacharach (D)

Ankomst: 72.272 km - Dagens etape: 178 km. Turen indtil nu: 7.626 km.

Vi kørte fra Graach an der Mosel kl. 08.10 i 12 °C, hvor det var blevet så lyst, at vi ikke behøvede, at have tændt for lyset på Camperen. Vi havde besluttet os for, at køre langs Mosel til Koblenz ad B53. Det blev en flot tur, gennem de forskellige vinbyer, og med masser af valnøddetræer langs vejen og cykelstien. Vi kunne på Camperpladsen i Graach se, at der var mange, som havde været på valnødde-rov. De havde nemlig samlet sækkelfulde, som lå og tørrede i solen. Vi fulgte A53, og kørte tværs over Mosel et par gange. Da vi kom tættere på Koblenz, kørte vi over

Derfor: Kröver Nachtarsch

Krydstogt skib på Rhinen

på B49, som vi fulgte ind midt i Koblenz, hvor vi kørte over på B9, for at følge den langs bredden af Rhinen. Vi kørte forbi bryggeriet Koblenzer, og kom til at snakke om, at den øl havde vi aldrig smagt, selv om vi har været ved Koblenz mange gange. Det må vi se at indhente. Langs Rhinen kom vi igennem mange flotte og spændende vinbyer, og sidst forbi Bacharach, hvor vi kl. 11.20 kunne dreje ind på "[Stellplatz Sonnenstrand](#)", hvor vi parkerede på en plads i første række ned mod Rhinen. Vejret så lidt gråt ud, men efter lidt frokost begav vi os på gåtur ind til den gamle by, Bacharach. Der var meget stille i gaderne, så vi gik gennem byen

tilbage til Camperen, hvor vi kunne nyde udsigten ud mod de mange skibe, der sejlede forbi, mens regnen indimellem satte dråber på forruden af Camperen. Det er i øvrigt første gang, vi har regn om dagen, siden vi var i Santiago de Compostella den 12. september (1 måned og 2 dage). Vi nød eftermiddagen i Camperen, indtil vi gik ned i Campingpladsens restaurant for at få lidt god mad, og senere nød aftenen i Camperen, med udsigten til de oplyste skibe på Rhinen.

Indtryk fra turen langs Mosel og Rhinen

Lørdag, den 15. oktober 2022:

Etape 28: Bacharach til "[Wohnmobilstellplatz](#)" Göttingen (D)

Ankomst: 72.586 km - Dagens etape: 314 km. Turen indtil nu: 7.940 km.

Maden i aftes gjorde godt, så vi sov igennem til kl. 07.00. Efter morgenmaden med udsigt til Rhinen, hvor skyerne hang lavt ned ad siderne med vinmarker, spiste vi morgenmad, og da vi var klar til at køre ud fra pladsen kl. 08.30 i 13 °C, var skyerne trukket godt op, men det var begyndt at regne lidt.

I Kasseler Berge

Som Karin sagde, så var det første gang på turen, at vi skulle starte en kørsel i regnvejr. Vi fulgte B9 ned til Bingen, hvor vi kørte over på Autobahnen mod Darmstadt og Frankfurt. Da vi kom til Wiesbaden, var der omkørsel, for at komme ud på A66 mod Frankfurt, så vi måtte et lille smut ind gennem byen, men snart kunne vi køre ud på A66 mod Frankfurt. Vi kørte igennem Taunus området, i øvrigt med alle de småbyer jeg kender fra en af de Krimiserier, som jeg ynder at læse – meget sjovt. Nord for Frankfurt kørte vi over på A5, som vi fulgte mod Hattenbacher Dreieck, hvor vejen flettede ind med A7 mod nord. Lige efter ind-

fletningen, hvor 4 baner var blevet til 3 var der vejarbejde, og lidt fremme i vejarbejdet holdt en lastbil, som var gået "død" i højre spor, så det gav lidt kø, men vi havde valgt den rigtige bane, hvor trafikken trods alt gled, så vi kunne komme videre igennem Kasseler Berge, og snart kørte vi igennem vejarbejdet i Kassel. Vi kom fint igennem og kunne klare det sidste stykke i Kasseler Berge, hvor vi nød de fantastisk flotte farver på træerne, som rigtig var i efterårshumør. Vi var også i godt humør, da vi var kommet ud af Kasseler Berge og kunne køre et stykke uden de store bakker, indtil vi drejede af for at køre ind til Göttingen, hvor vi let fandt frem til "[Wohnmobilstellplatz Göttingen](#)", hvor vi havde et par pladser at vælge mellem. Vi fik Camperen parkeret op mod et græsareal, og kunne nyde, at solen var kommet frem fra en næsten skyfri himmel. Efter velkomst øl og lidt frokost gik vi en tur for bl.a. at besøge den lille købmand, vi kender fra sidst, og en bager for at få lidt "blødt brød" til eftermiddagskaffen. På turen tilbage fandt vi en anden bager og en restaurant, som ligger tæt på Stellpladsen. Måske henter vi morgenbrød i morgen? Tilbage ved Camperen nød vi eftermiddagskaffen, mens solen tittede ned til os. Senere blev det til aftensmad i Camperen og hygge, indtil vi trætte kunne gå i seng, så vi er klar til dagens transport-etape ad A7 i morgen.

Tæt trafik ved Hattenbacher Dreieck

Søndag, den 16. oktober 2022:

Etape 29: Göttingen til "[SüdSee Camp](#)" Wietzendorf (D)

Ankomst: 72.793 km - Dagens etape: 207 km. Turen indtil nu: 8.147 km.

Endnu en dejlig nat i Camperen, hvor temperaturen udenfor ikke var under 12 °C, og temperaturen indenfor kun nåede ned på 18 °C. Jeg tændte dog for varmen, inden vi stod op, så gulvet lige blev tempereret. Vi nød morgenmaden, og kl. 08.45 kunne vi køre ud fra Camperpladsen, som var fyldt op, og der holdt vel også ca. 15 Campere på parkeringspladsen ved Svømmehallen. Vi fik tanket diesel hos Jet i Göttingen. Vi havde besluttet os for ikke at køre ad A7, idet vi ville køre ad Bundesstrasse B3, helt frem til Celle. Vi kørte igennem et flot efterårs landskab, hvor farvespillet mellem marker og træer var helt fantastisk. Vi kørte igennem skovstrækninger, hvor vinden fik løvet til at falde ned. Da der samtidig var flot solskin, lignede det guld som blev strøet ned til os, ligesom når store sportsbegivenheder er vundet. Et enkelt minus var, at vi

Flotte efterårsfarver

"også blev skudt efter", det lød i hver fald sådan, når egetræerne smed agern efter os, som ramte Camperen mens vi kørte 70 km/t. Efter vi var forbi Celle, drejede vi over på vejen mod Bergen, som kendes fra KZ Bergen-Belsen, men bortset fra at "Hitlers SS-kasserne stadig bruges at tysk og Nato militær" så er det et flot område. Lidt før Soltau drejede vi fra, for at køre frem til "[Stellplatz Süd-See Camp](#)", hvor vi fandt en fin plads i solen. I løbet af eftermiddagen "vrimlede" det ind med bedste forældre i Campere med børnebørn, nok fordi efterårsferien i Niedersachsen begynder i denne weekend. Vi nød eftermiddagen i solen ved Camperen, og fik et velfortjent bad, inden aftensmaden, som bestod af "Alt godt fra havet" som vi havde gemt i fryseren. Virkeligt lækkert! Efter aftensmaden nød vi det i Camperen, så vi er klar til anden sidste etape på vores dejlige tur. Ja, det kommer selvfølgelig an på vi finder en overnatningsplads inden grænsen.

Undervejs

Mandag, den 17. oktober 2022:

Etape 30: Göttingen til "[Wohnmobilhafen am Kanallcafe](#)" Osterrönfeld (D)

Ankomst: 72.975 km - Dagens etape: 182 km. Turen indtil nu: 8.329 km.

Vi var klar til at starte dagens transport etape kl. 07.25, så vi kunne komme forbi Hamborg inden den store lastbiltrafik. Efter få kilometer på landevej, kørte vi ud på A7, efter vi var kørt forbi det omvendte hus, som står ved en rundkørsel lige før Autobahnen. Nu gik det op mod Hamborg uden den store trafik. Lastbilerne var endnu ikke rigtig kommet i gang efter søndagspausen. Kort før Hamborg kørte vi ind i et vejarbejde, og erfaringen fra tidligere gjorde, at vi valgte midtersporet, så vi var fri for de få lastbiler, som var på vej mod Elbtunnel. Fremme ved Elbtunnel valgte vi ydersporet,

Det omvendte hus

så vi ikke blev sinket af de mange biler, der kørte i 2 rækker i højre tunnel. Vi kom let igennem Elbtunnel, og på vej op mod Hamborg Stadion, var det et godt valg at tage midtersporet, hvor trafikken gled uden problemer. Det gik også let gennem de 3 nye tunneller, som er lavet for at sikre grønne områder (over Autobahnen) i

Skib på NordOstSee Kanal

Hamborg bydelene nord for Elben. Snart kunne vi køre ind i Schleswig-Holstein, hvor trafikken tyndede yderligere ud. Ved Neumünster Nord drejede vi fra, for at køre ad landeveje frem til Rendsborg og Osterrönfeld, hvor vi kl. 09.45 kunne køre ind på "[Wohnmobilhafen am Kanalcafe](#)", hvor der var plads til os i forreste række ud mod Nordostsee Kanal (NOK). Her nød vi det i det dejlige vejr, og kunne se skibene, der sejlede forbi os på nærmeste hold, for at komme fra Kiel til Elben (og omvendt). Vi gik en tur gennem fodgængertunnelen over til Rendsborg, og senere en tur langs kanalen, for at se til den gratis "Hængefærge" under jernbanebroen. Ellers slappede vi af med at se på skibene, der sejlede forbi.

Tirsdag, den 18. oktober 2022:

Etape 31: Rendsburg til Flensburg (D)

Ankomst: 73.049 km - Dagens etape: 74 km. **Turens længde i alt: 8.403 km.**

Vi vågnede kl. 07.00 og gjorde os klar til den sidste, korte etape "hjem" til IMC i Flensburg. Vi fik tømt alle tanke og kl. 08.15 kunne vi køre ud fra Camperpladsen med den fantastiske udsigt til skibene på "Nordostsee Kanal - Kielerkanalen". Vi kørte omkring LIDL i Osterrönfeld for at købe ind, så vi kan klare os, når vi kommer hjem til et tomt køleskab. Efter indkøb fortsatte vi ud mod A7, hvor kursen blev sat mod Flensburg, og efter en god times tid, kunne vi køre ind på IMC, hvor vi fik tingene læsset over fra Camperen og i Capturen. Camperen er godt beskidd, og skal vaskes, så det vi ikke får med hjem i dag, henter vi i næste uge, når der skal vaskes. Ved middagstid var vi hjemme og fik læsset alt ind, så vi kunne nyde den obligatoriske velkomst øl i vores køkken. Nu mangler vi bare oprydningen, herunder vask af snavsetøj. Men det hører jo med.

Tak for turen 🇩🇰: Vi har haft en fantastisk afslappende tur, i de ca. 6 uger vi har været af sted. Ikke en dag, har der været stress på – Ren afslapning. Vi har fået set mange nye steder, og vi nyder at tænke på alle de nye indtryk. Vi har fået flere fantastiske oplevelser og mødt nye spændende mennesker. Vi håber på mange gode oplevelser fremover. Jeg tror det er første gang, hvor vi har prøvet at lave mad ud fra de råvarer, som fandtes i området, og at vi har været på restaurant for at spise hver uge.

Kære Karin og Boris, I har været fantastisk dejlige at være sammen med, og vi har fået oplevet mange dejlige ting sammen. Jeg glæder mig til næste år, hvor vi finder på nye eventyr, som vi vil opleve. Tak for dejlige minder!

Karin foran "Haveje"

Sådan erindret –
Ejlif S. Petrat-Laursen

Gør det en gang.
Nej, det er nu! 😊

©2022 PetratsOnTour@gmail.com

Se flere rejsebeskrivelser her:
<http://Petrat.dk>

